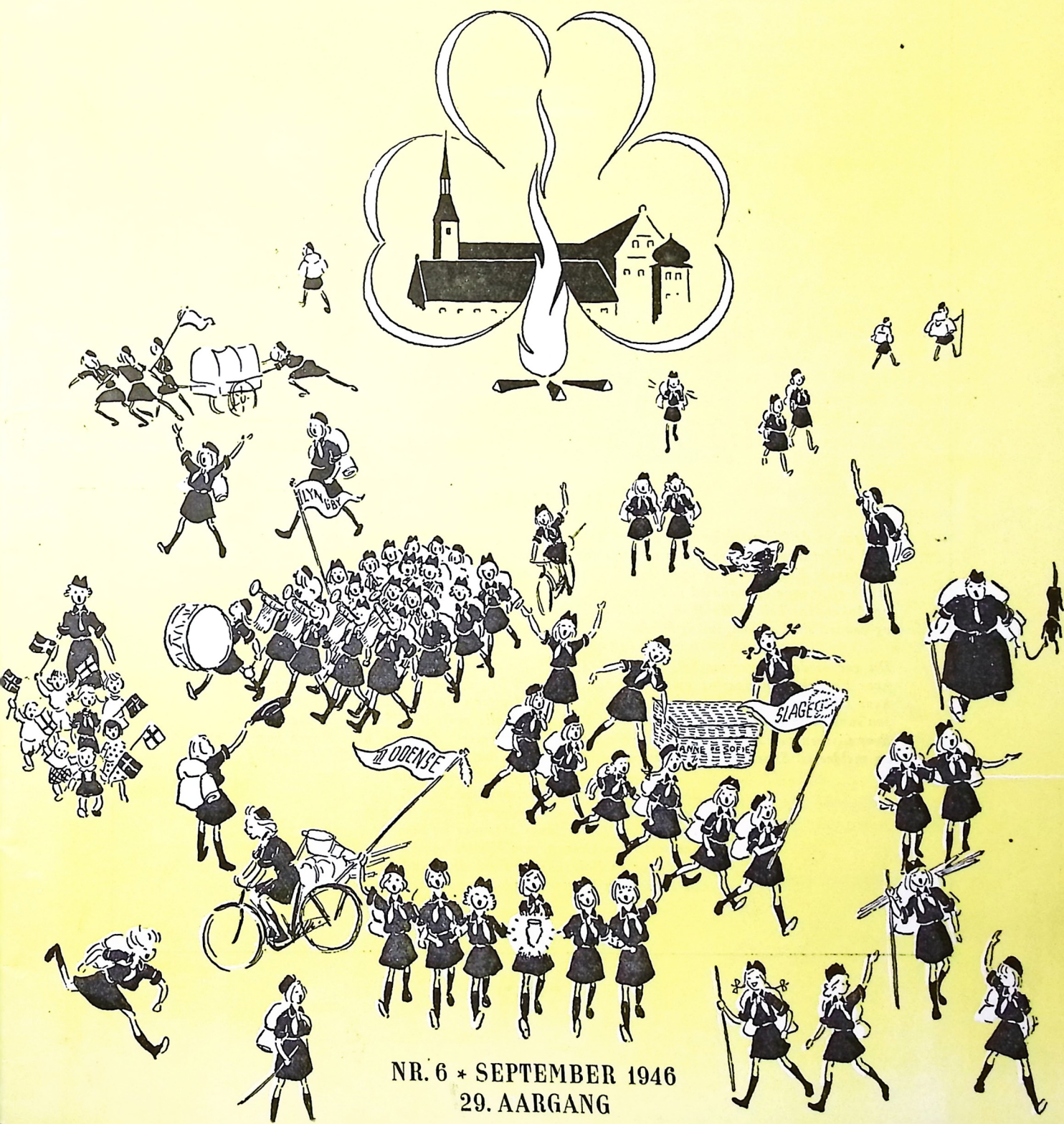

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERSKORPS

NR. 6 * SEPTEMBER 1946
29. AARGANG

*Maanedens
Vers*

DANMARK

*Du gav os de Blomster, som lyste imod os
med alfelet Skønhed, den Gang vi var smaa,
de brogede Enge var gode imod os,
vi løb efter røde og standsed ved blaa,
og Aakandens hellige Hvidhed forstod os
og aabned sin Løndom, imens vi saa.*

*Du gav os de Marker saa bølgende brede,
hvor Kornakset modnes og gyldnes af Sol,
hvor Kløveren dufter af Sommer og Hede
saa sundt som vort Brød og saa sødt som Viol,
hvor Lærken ved Morgen gaar op fra sin Rede
og melder til Skyen, at Gaardhanen gol.*

*Du gav os de vandrende, vældige Vande,
vor Vej og vort Værn hedder: Komme og gaa,
og Bølgerne togter langs Skrænter og Strande,
saa sorte som Graven, som Himlen saa blaa,
og fletter en Evighedskrans om din Pande
og bruser din Hymne: Lad Danmark bestaa!*

Helge Rode.

*Du gav os de Skove saa dybe og suale
med solspættet Skygge, med Hulvej og Skjul,
hvor Hverdag er Højtid og Tavshed er Tale
fra Løvspring i Maj, til Oktober staar gul.
Paa lønlige Stier, i hvælvede Sale
vi fejred Sct. Hans og den hvidklædte Jul.*

*Du gav os den Himmel, hvor Skyerne iler
til Leg og til Kamp under Vindenes Raab,
til atter i Ro og i Højhed den smiler,
lyksalig genfødt af Straalernes Daab.
Og Natten, den lyse, hvor Dagen kun hviler
med halvaabne Øjne, urolig af Haab.*

Til smaa og store Lejrkammerater

sender vi en Hilsen med Tak for i Sommer, og vi takker ogsaa for jeres Breve, som I har glædet os med at sende efter Lejren. Ligesom I mindes ogsaa vi Korpslejren 1946 med Glæde, og vi vil gerne her i Pigespejderne lade jeres Tak sammen med vor egen gaa videre til Lensgrevinde Reventlow, vor gæstfri, allestedsnærværende og hjælpsomme Værtinde.

Nu er Marken igen taget i Besiddelse af de rette Ejermænd, Avlsgaardens røde Malkekoer. Hist og her aner man Konturen af en Lejrgade, men i Parken, ja, selv paa Lejrbaalspladsen, ser alt ud som før. Men de Spor, Lejren har efterladt i 4000 Pigespejders Hjerter, vil ikke saa snart udslettes, og Mindet om det smukke Brahetrolleborg, og om den hjertelige Gæstfrihed, der igen strømmede os i Mode fra alt og alle paa dette Sted, vil blive bevaret og give os Kræfter og Energi til nu at tage fat paa Hverdagens mange Opgaver.

Maatte vi fremdeles i godt og glad Kammeratskab bygge videre paa vort gamle Korps!

Hjertelig Hilsen til jer alle.

Hanna Lund.

Märta Stjernswärd.

Kære Spejdere!

Det er ikke saa forfærdelig morsomt at pakke ud, at tømme sin Rygsæk for alle de krøllede og brugte Ting, som man 14 Dage før pakkede nettede og emballeret i glade Drømmerier og spændende Forventninger.

Og Opbrud er heller ikke saa rart. At sige Farvel og afslutte et Kapitel, som man levede saa inderligt med i, er ugødt.

Men nu er det gjort. I har for længst vænnet jer til Billederne og Pultene i en ny Klasse, Hverdagen er igen over os med sine kendte Krav og Pligter, men som et lille godt Smil i Øjenkrogen lurur Erindringen om glade Dages Fællesskab, smaa sjove Hemmeligheder og de helt store Oplevelser paa de fynske Marker.

Mange smaa rare Breve er plumpet i min Brevkasse den sidste Maaned, og alle fortæller de, at Korpslejren 1946 var en vellykket Lejr — og alle Brevskriverne glæder sig allerede til næste Korpslejr! Hvornaar denne bliver, véd vi ikke, og hvordan den bliver, aner vi heller ikke, — men lad os bære det, som vi lærte i Aar, med os ud i Hverdagens Spejderarbejde. Der var jo først alt det, I lærte ved Besøg paa andre Lejrpladser og i andre Gader, der var de mange Færdigheder, I erhvervede jer i Konkurrencer med andre

Divisioner, paa Patruljeløbene og rundt omkring paa Brahe-Trolleborgs vældige, grønne Plæner, og der var det, I lyttede jer til, naar vi havde tændt vort Lejrbaal. Men først og sidst var der det, som Korpslejren helst af alt skulde give jer, Fornemmelsen af at være mange — Følelsen af at være et Korps.

Udenforstaaende kan spørge med oprigtig Undren, hvad skal det være godt for med Opmarcher og Parader — hvad tjener det til? Men naar jeg bliver gammel, vil jeg endnu med Glæde minde, hvordan jeg stod paa Højderne, naar Signalet var givet til Morgenparade, og saa det myldre hen ad alle Gaderne under glad Trutten og frejdig Trommen, saa Rækkerne lidt efter lidt samle sig for til sidst at mødes i den vældige blaa Opmarch omkring Lejrens Flagstang. Slov, slap og dvask maatte den være, som ikke da kunde fornemme i sit unge Hjerte, at det var dejligt at være ung, at det var godt at være mange, og at der var en hel Del god Mening i at fylkes her paa denne Maade og synge sin Morgenglæde ud, sin Forventning til en ny Dags myldrende mange Muligheder!

Og jeg lykønsker jer til disse Muligheder!

Bonne-fie

Kærnslejr

1946

En By bliver til

De gamle og vise sagde, mens de saa dybsindige ud, at Rom ikke blev bygget paa een Dag. Det blev Lejrbyen heller ikke, for til en By hører meget mere end de Huse, vi alle sammen ser, og som her alle dygtige Patruljer kunde rejse paa et Par Minutter.

Allerede fjorten Dage for Lejrens Begyndelse var samlet en lille udvalgt Flok af kloge Pionerer, som sammen med Tømrere og Transportfolk lagde Grunden til den By, der var vor, og som vi meget hurtigt lærte at kende og holde af. Der var Lejrpladserne, der skulde udstikkes nøjagtigt, og som ogsaa var saa sikkert udmaalt, at kun en enkelt lille Fører kunde erklære, at hendes Plads var 2 cm for kort paa den ene Led! De smaa hyggelige Huse med de hullede Sæder og de flagrende Hessiandøre skulde rejses og de dekorative Halmmaatter slaas paa Stativer, og Vaskebordene slaas op, saa alle kunde blive vaskede. De forskellige smukke Barakker skulde rejses, saa Kontorer kunde indrettes, Boder arrangeres og Madudleveringen finde Sted og Plads. Da jeres Korrespondent svingede ind paa Pladsen med Skrivemaskinen i Haanden, Blyanten bag Øret og Papirrullerne under Armen, tre Dage for Lejrens Begyndelse var det hele saa vidt, at Kontordamerne blot behøvede at prøve deres Stole til, slaas om Hylderne og grunde over, hvordan de bedst og dekorativt skulde slaas deres Aabnings- og Lukningstider op paa Døren!

Transportchefen kørte uafbrudt med sine vældige Biler ind over Pladsen, brun af Sol og fynsk Sommer med en engang hvid Hue paa Snur paa det graa Haar og i en dejlig, langt væk lysende orange farvet Skjorte. Bilerne var lastet med sære Ting (og hendes egne smaa brune Dreng), hele Birkestammer til Portaler og Indgangsporte, Kasser af alle Størrelser, Sække, Ting og Sager, som aflastedes efter et for uindviende fuldstændig tilfældigt Princip ud over Pladserne, men for indviende efter tanke-

tung Overvejelse. Vicelejrcheferne saa ansvarsbevidste ud og lod sig ikke forstyrre, og Souschefen gik rundt og luf-tede sit bekendte Overblik.

Enkelte Telte skød op ud over Pladserne, det var Divisionscheferne, der var begyndt at komme, og en hel Gade havde dannet sig ned langs Skovbrynet af Stabstelte. Gaden havde taget Navnet „Tortilla flat“ efter „Dagdriverbanden“, men der blev det nu ikke meget med at naa at sidde og sole sine brune Tæer i stille Vegeteren, hvis Staben paa Forhaand havde tænkt sig det. (Ja, jeg ved om to Stabschefer, der havde lagt deres Telte ved Siden af hinanden for at have det hyggeligt sammen, men i hele Lejrperioden naaede de kun at sige søvndrukkent Godnat til hinanden 2 Gange og en anden Gang at spise Middag samtidig!)

I Boderne kom der lidt efter lidt Liv og Farver. Slikdamerne pakkede ud for deres forbavsende Samling af søde Ting og havde travlt med at male Bolsjehatte til Sælgerne, mens samtidig et andet Hold paa det fineste og mest tillokkende dekorerede deres Marketenderi, mens de mumlede om deres Lagkager og Spejderklemmer, saa det klare Vand stod den lækkersultne i Mundvigene.

„Hvor mange mon vi egentlig nu er?“ spurgte altid glad, smilende Madchefen for Pionerholdet og tog det med Sindsro, at hendes Pensionærer stadig steg i Antal. Ved hvert Maaltid traf man ogsaa nye Ansigter og gamle Kendinge. Hvert Maaltid var een stor glad Gensynsglæde. „Hvad skal Du lave?“ lød det, men efterhaanden kom Stabsarmbindene paa, og hurtigt forstod man jo, at de med Løbehjulene var Dragerne, der slæbte sig Pukler og skæve Rygge til paa Bagage, at Afsæbningsborsterne sad paa dem, under hvem de smaa Huse sorterede, at Ud-raabstegnene var de nysgerrige fra Lejravisen, der lyttede skamløst ved alle Vaskepladser, opsnusede alle Dumheder og iøvrigt morede sig dejligt.

Men udover Maaltiderne var der ikke Tid til Snak, hver løb til sit, gjorde det, hun maatte, og lavede det, hun skulde, saa alt kunde være rede til det store Komme.

Ud og ind over Pladsen for i en graa Bil Vicechef Lund med et hurtigt Øje allevegne. „Nu er vi parat!“ sagde hun.

Og saa kom Spejderne.

Ankomsten

Ja, Ankomsten til Korpslejren 1946 var jo et Kapitel for sig!

Først kom Eliten af Danmarks glade blaa, Turneringsholdene, med de vældige Ansvar paa deres unge Skuldre. Og de alene var jo ligesaa mange, som vi var, da jeg var i Korpslejr første Gang for 22 Aar siden. Men om Mandagen, mens Turneringsholdene var ude paa deres spændende Hike, begyndte Forventningerne at stige, for nu skulde Jyderne snart kunne være fremme. Allerede ved Aftensmadstide begyndte man at tale om at klæde sig smukt om og gaa paa Stationen og hvordan og hvem og hvorledes. Imidlertid gik Rygtet, at Toget var stærkt forsinket og ikke kunde ventes de første Par Timer. Vi gjorde os saa alle igen lidt nyttige efter Evne, men med Tankerne lidt adspredte, for nu skulde det hele jo snart til at begynde, alt det, vi havde arbejdet paa Vinteren igennem, skulde om lidt til at tage sin Form. Ny Bulletin fra Stationen kunde meddele, at Toget var gaaet i Stykker i Odense! Klokken var 10, og det blev efterhaanden klart, at Jyderne ikke kunde slaa deres Telte denne Aften, der var ret mørk.

De trættede luskede lidt skuffede i Seng, og de mest energiske følte deres Ansvar og hjalp til med Planlæggesen af 1300 trætte Jyders sene Ankomst.

Og saa kom de! Kl. 2 om Natten genlød den gamle Park af glade Fanfarer. Ud tumlede de trættede af Teltene i Badekaaber, Tæpper og Gummistøvler, for at modtage de første af Danmarks glade blaa.

Et fantastisk Syn var det at se den uendelige mørke Række af store og smaa Jyder ringle sig ind over en for dem ukendt nattesort Plads udelukkende dirigeret af Spejderchefens Stemme gennem Højttaleren. Men roligt sluttede de sig op i Divisionerne og fandt ind paa deres Pladser, saa Førerne i Mørket kunde føle eller fornemme, at ingen var blevet væk i Nattemulmet. Man gik ned langs Rækkerne — Gensynsglæde kunde man jo ikke tale om, men Genlydsglæde!

Den vældige Række dirigeredes nu rundt om de smaa Huse og derefter op paa Slottets vældige Lofter for den

første Nat, og en og anden lille Jyde var saa træt, at hun faldt i Søvn midt paa Gulvet midt i sin Bagage!

Ved højlys Dag kom det ligesaa store Hold af Sjællændere ogsaa under glad Trutten og Trommen, alle oplagte, alle spændte paa Eventyret. Med Sjællænderne kom Balterne og Nordmændene, Finnerne og Svenskerne, og da Englænderne kom næste Dag, var vi der alle.

Lejren var begyndt.

Her vandrer frem i Sommersol, Danmarks glade blaa

Da det var Vinter, I husker dengang, hvor det var koldt og sludfuldt, og man var spændt paa, om Brændselsmærkerne nu ogsaa vilde slaa til, og det var godt at have en varm Plaid om Benene, masede Hanfromse og jeg med Lejrens Kendingssang. Det var sværere, end man saadan skulde tro, men een Ting stod fast, at Sangen skulde ende med Ordene: „Her vandrer frem i Sommersol, Danmarks glade blaa!“

Men sommetider fik jeg Skrupler. Hvad, hvis Sommersolen nu slet ikke vilde vise sig, — at den er lunefuld, viste den jo tydeligt senere —, og hvad om de blaa nu slet ikke var saa glade, som man haabede paa og drømte om, mens Paaskeøsten hujede om Husgavlen?

Men det skal slaas fast med det samme, at *I var glade*, og I skal have Tak for alle de glade Smil, der lyste fra alle de travle Lejrpladser, for Glæden over Morgenparaderne og for alt det, der var godt, naar Aftenerne sænkede sig over Lejrbaalspladsen ved Slottet og Søen med alle de hvide Aakander!

Oppe fra Chefernes lille Halm- og Glaskontor ved Siden af Slikboderne, hvor ogsaa Lejravisen blev til i stille Morgentimer, havde man den dejligste Udsigt over Solen, naar den steg glødende over Højderne og kiggede ned over den endnu slumrende By. Der var ikke andet Liv at se end smaa Hold af Vagter i Gummistøvler i det dugvaade Græs og med Hænderne boret ned i Lommerne, vaagende over alt og lyttende til de mange Slags Snorkerier fra de manglefarvede Telte. Lidt efter kunde man se Indehaveren af „Masser af Mad“, „Mere Mad“, „Mammas Mad“, nemlig „Mamma“ selv styre sine maalbevidste Skridt op mod sin lange, arkitektonisk mærkværdige Butik for at maale Mad, veje Masser af Mad, lægge mere Mad i alle de grønne Kasser.

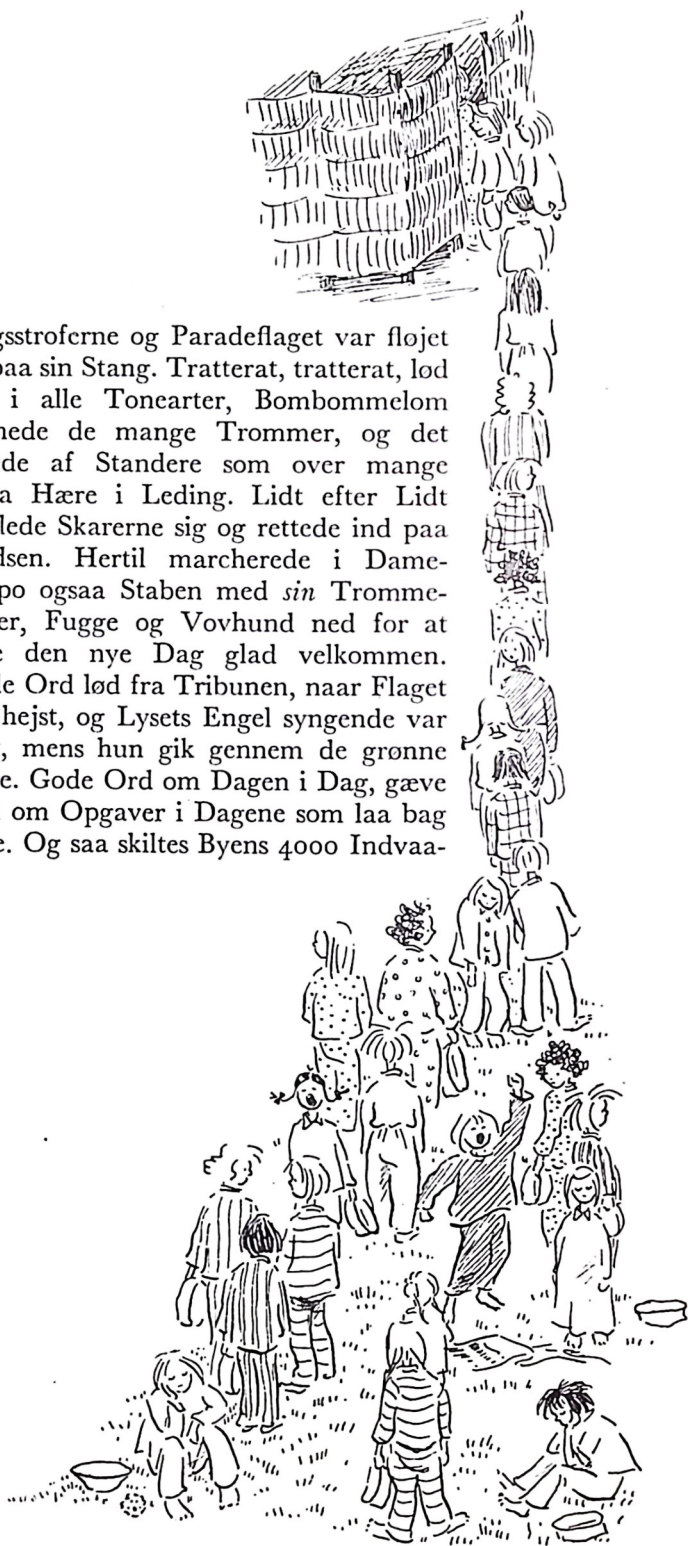
Og lidt efter lidt dukkede smaa flittige Køkkenhold ud af Teltene, Røg fra over 200 Ildsteder steg mod Himlen.

Og saa lød Reveillen drønende ud fra alle Højtalere med en saadan Vældighed, at nu var Solen oppe, og Skovens Toppe glimrede alt som Gimles Sal! Man kunde se det regere og bumle i alle Telte og ud dukkede de mange kulørte smaa Klovner i Pyjamas og Sweaters i alle Farver for at hoppe, svinge og løbe Nattesløvheden af sig, og saa gik Turen op til Vaskepladserne i Negerlandsbyerne. Vandtønderne rullede gennem Gaderne, for at der kunde blive Vand nok til alle. Et Rygte vilde vide, at Fotografen, der skulde filme paa Vaskepladserne (altsaa med sit Apparat), undrede sig over, at alle Spejdere vaskede sig med Sweater og Overtøj paa, men det har sikkert kun været et ondsindet Rygte!

Fra det redaktionelle Telt, som var beregnet til at tænke mægtige Tanker i, men som nærmest blev brugt til Oplagsrum for usolgte Blade, Torører og glemte Regnfrakker af de militære, var det ogsaa et godt Morgensyn at se det myldre i alle Gader, naar Højtaleren havde givet Ken-

dingsstroferne og Paradeflaget var fløjet op paa sin Stang. Tratterat, tratterat, lod det i alle Tonearter, Bombommelom drøede de mange Trommer, og det vajede af Standere som over mange smaa Hære i Leding. Lidt efter Lidt samlede Skarerne sig og rettede ind paa Pladsen. Hertil marcherede i Dame-tempo ogsaa Staben med sin Trommeslager, Fugge og Vovhund ned for at hilse den nye Dag glad velkommen. Gode Ord lød fra Tribunen, naar Flaget var hejst, og Lysets Engel syngende var hilst, mens hun gik gennem de grønne Enge. Gode Ord om Dagen i Dag, gæve Ord om Opgaver i Dagene som laa bag disse. Og saa skiltes Byens 4000 Indvaa-

Maden hentes

nere igen for at gaa hver til sin Dont, hvad enten denne nu bestod i at lave noget raffineret og uanvendeligt til Lejrpladsen af smaa Pinde, i at skrive hjem, i at gøre Orden, i at vandre til Nørresø og lade sig overrisle af Søens grønne historiske Vande o. s. v., o. s. v., i en glad og broget Mangfoldighed. Middagene var overdaadige, og det var godt at hvile sig oven paa i Parkskyggerne, mens Varmen og Døsigheden stod over Byen. Forstyrret blev dog altid de Grupper, der vilde hvile i Skygge af Lejrbaalspladsens Rododendron, for mens Solen stod i Zenith, var der altid Prøver paa Pladsen; der hersedes med Sangere, og der manøvreredes med de agerende foran den altid kritiske Instruktør, der efter Sigende var meget svær at gøre tilpas, og som altid vilde have een Prøve til, om Morgen Kl. halv seks eller om Aftenen Kl. elleve!

Mange var de Spejdere, der paa Forespørgsel om, hvad der var det bedste ved Lejren, svarede: „Det er Eftermiddagens Fritidsbeskæftigelse.“ Fik Du prøvet det altsammen? Et dejligt og muntert Syn var Folkedansene paa Plænerne, hvor Esterne og Litauerne, Nordmænd og Danske dansede til Harmonikaerne, mens Sveden haglede af dem, og de, der var Tilskuere, lidt efter lidt svingede med i Kæderne og morede sig dejligt. Og de, der legede paa den anden store Plæne, saa ogsaa ud, som om de var med til det allerbedste! Drabelige Sportskampe udkæmpedes paa Korinths Boldbaner, og at man paa Patruljeløbene heller ikke kedede sig, ved jeg af mange Breve, men vi har desværre ikke Plads til at fortælle, hvor spændende de Kampe var, for hvilke Præmien var en Egern-

hale, som overraktes den vindende Patrulje ved Morgenparaderne, saa alle kunde klappehylde de flinke Patruljeløbere.

Et sjovt Liv udfoldede sig i Lejrens vestlige Hjørne, hvor man kunde lære at lave Mærkværdigheder af Halm, kunde udfolde sine Evner og sin Fantasi frit i Lerarbejder og Madlavning af ingenting paa ingenting og med ingenting, saadan at man til enhver Tid er rede til at klare sig paa Bikini eller andre Atoller, hvor Skæbnen maatte skylle en i Land. Men det var jo nu ikke altid, Beskæftigelsen laa saaledes. Der var jo f. Eks. Troppenes Dag, hvor Byen var helt uddød, fordi Troppene drog paa Langfart ud for at erobre Omegnen, eller der var Kammeratskabsdagene, hvor man gik paa Besøg og selv fik Besøg af andre Spejdere, og der var det jo nu særlig spændende, om man kunde faa fat paa Udlændingene og stifte Bekendtskaber og Venskaber med dem.

Som Regel skinnede Solen varm og vældig ned over Byen, saa alle Næser, hvad enten de var stumpede eller lige, bøjede opad eller nedad, var røde og skoldede. Men en Aften kom Regnen. Og det var just som Førerne skulde have deres eget Baal, og man rundt om paa Pladserne havde planlagt Alverdens Sjøv og Utyskestreger. Men det blev der altsaa ikke noget af. Midt som Førerne havde det hyggeligst, kom de første Regndryp, de var store og tunge, men endnu ikke foruroligende, og i første Instans klarede Førerne sig udmærket med at krybe i Læ under Parkens store Træer, mens de agerende (tilsyneladende) uanfægtet fortsatte deres Opgaver; men Regnen tog til, de enkelte Dryp samlede sig til Spanderegn, som selv de store Bladhang daarligt kunde holde ude, Meises lille Hund gav sig i det vaade, og pludselig kom Førerne i Tanker om deres Ansvar og deres Spejdere — og hvad med de daarligste Telte — i Galop gik det tilbage til Byen, svap, svap i det vaade Græs, Dryp gennem de usolideste Telte — og drap, drap ned i Slikboden og ned i Mammars Havregryn.

Fuld af Energi og gode Raad kom nu Grevinden: op med alle de mest udsatte Spejdere paa Lofterne! Og afsted løb de i Regnen uformelige i Regnfrakker med Sengetøjet svøbt om sig og alle de druknede Forhaabninger, om at lave et gevaldigt Halloj! Men reddede blev de da, og den moderlige Lensgrevinde gik i en sen Natte-

time gennem alle Lofterne med Tæpper og Dynner for at svøbe dem om saadanne sovende, der saa vaade og forkomne ud.

Der var jo ogsaa et vældigt Tordenvejr engang, men det blev mere til Brag og vældige Lyn end til Nedbør. Det var Fakkeltogsaftenen. Vejret, der havde været stille og varmt hele Dagen, blev hen under Aften lummet og tungt, men Baalet kunde dog gennemføres med alle sine Trolleborgscener, Munkene, der fandt Insula dei, de gamle Skoler, Bondens Frigørelse og „Spejder-tiden“; herefter slap man for at gaa pænt og meget hurtigt og meget stille i Seng, men fik Lov til at samles paa den store Plæne foran Slottet, den der er saa stor, at selv ikke en hel Bys 4000 Indvaanere kan fylde den ud; og mens Mørket sankede sig, kom Fakkeltøget med over 1000 Fakler snoende sig ned ad Grønnebjergets Stilhed, Faklerne spejlede sig i Søerne mellem Aakanderne og samledes i et Par vældige Baal foran Slottet, hvor vi sang, mens Tordenen rullede langt borte og hæftige Vindstød varslede om det kommende Uvejr og bortvejrede de Ord, der fra Slottets Vinduer skulde have lydt ud til den vældige Forsamling. Men Vejret, der syntes vældigt nok i sin Optrækken, drog mod Syd og gik haardt hen over KFUMspejdernes store Sønderborglejr.

Kære Venner! Det er svært at skrive det Referat, I gerne vil have, og det er svært for ikke at sige umuligt at faa det hele med. Som jeg nu sidder her, mens Augusthimlen er mørk, men fuld af Mælkevejsglitter, dukker de mange, mange Ting op i Erindringen.

Jeg ser for mig alle jeres lyttende Ansigter fra Lejrbaalene og hører jeres Sange over Søen. Jeg hører Orglet spille de Salmer i den gamle Kirke, som vi holdt mest af at synge. Ud over Lejrpladserne gaar Spejderchefen og Souschefen for at hilse paa jer allesammen og for at se alle jeres

fine Pladser. Køen staar lang foran Boderne, Avisen er kommet og flyver ud gennem Gaderne, de travle Damer klapper i Kontoret paa deres Maskiner, mens Varmen ligger tung i det halvmørke Rum, Postmesteren stikker lige Hovedet

Fakkeltøget

op mellem sine Brevdynger, Vandvognene rumler gennem Gaden, Korpsbilerne susser gennem Gaderne i en eller anden sikkert vigtig Anledning. Fine Gæster kommer, ser paa og forsvinder, Litauerne danser, og Englænderne synger Canons. Det plasker fra Vaskepladserne, og glade Klynger gaar gennem Parken.

Og det er Lejren altsammen, saadan som vi vil tænke paa den og mindes den med Glæde.

Men igennem det altsammen gaar glade Dages Fornemmelse af Fællesskab, af at alle vil noget godt, og af at alle vil videre.

Korpslejren 1946, den første Lejr efter Krigsaarene, vil vi altid mindes som Lejren, hvor Danmarks glade blaa mødtes og vandrede sammen i Sommersol!

Annesofie.

Fotokonkurrencen

Der arbejdes på Turneringspladsen
Rigmor Schiødt, Lyngbydivison
50 Kr.

Tovtrækning
Lise Loytved, Set. Knudsdivison
25 Kr.

Eftermiddagsstemning
Rigmor Schiødt, Lyngbydivison
10 Kr.

Souschefen leger
Alice ? ? ?
10 Kr.

Baalstemning
Vita Busch, Holsteinsgade 38
5 Kr.

Mange Menneskers Korpslejrindtryk

Några intryck från Korpsejren på Brahe-Trolleborg
den 9.-19. juli 1946

Jag skal aldrig glömma mitt första intryck av Korpsejren, när jag, från parkens stilhet och gröna dunkel, plötligt kom ut på den jättastora lägerplatsen och såg de oändligt många vita tälten ligga där på fältet. Solen stekte från den mest molnfria himmel. Det var sommar, det var fred, det var härligt att leva, att vara spejder på Brahetrolleborg och att ha tio långa, härliga lägerdagar framför sig.

På cykel hade jag åk omkring och sett en del av „Sjællands Ynde og Jyllands Vælde“, och under en längre tids vistelse i landet hade jag lärt mig förstå språket, lärt känna spejdere och fått goda vänner. Och jag har lärt mig hålla av er alla för en venlighet og lært mig hålla av ert land, Danmark, som i sanning är ett yndigt land.

När jag sitter här hemma och bläddrar i min lägerbok, så är det som om en del minnen från lägret stod särskilt tydliga för mig. Dem vill jag ta fram och se närmare på.

Det var väl en ståtlig och festlig syn, när hela lägret klätt sig i gala och marscherade upp med fladdrande fanor, trumvirvlar och trumpettmatter till den första morgonparaden, där Spejderchefen högtidligt förklarade lägret öppet och önskade oss alla välkomna.

De första Dagar hade vi sedan bråttom med att få vår lägerplats iordning och med att göra lägerarbeten och få det så fint som möjligt. Vi hade knappt tid att stiftnya bekantskapen, men snart upptäckte vi att det fanns scoutkamarater från alle Nordens länder, från Sydslesvig, från Balticum och från England. Och våra närmesta granner, Østerbro og Bornholms divisioner bistod oss i

„Ludde“, „Puckie“ og Magda
(Den svenske Spejderchef, Redaktøren og en god, gammel Ven af Danmark)

alt. Det fanns faktiskt ingen gränser för deras hjälpsomhet.

Och när sedan lägerbålet tändes om kvällen, kände vi starkare ännå någonsin samhörigheten mellan alla scouter. Kan någon läger ha en vackrare lägerbålsplats än den vi hade på Brahetrolleborg? Där låg slottet och kyrkan i backgrunden och den lilla sjön med dess vita valvbron framför. Och run omkring hela den underbara parken med dess gamla träd! Hela lägret är förresten oupplösligt förknippat med slottet och dess ägerinna, lensgrevinnan Reventlow, som återigen gästfri öppnade Brahetrolleborg för spejderne.

Vem minns inte söndagens folkdansupvisning på gräsplånen framför slottet. Det var färg och en fröjd att se på dansen, särskilt estlänningarna dansade med smittande glädje, rytm och fart! Ja, från parken ha vi många minnen. Jag för min del vil helst minnas ett strövtåg en stilla kväll med gamla vänner från foran lägerdagar, när månen hängde som en rund, gul lykte mellan träden. Men även det mest strålande sommarväder brukar få ett slutt och det fick vi minsann erfara. För på söndagskvällen kom regnet och åskan med dunder och brak och det rann i strömmar över och in i tälten.

Men innan regnet kom hann vi vara med om fackeltåget och det var en oförgätlig syn i den mörka kvällen.

Ja, lägerdagarna gick så fort, men en del hade vi i alla fåt hunnit med. Under Fritidsbeskäftigelsen hade vi lært oss en massa trevliga saker, och på troppens dag var vi på utflykt til Faaborg och badat i saltvatten. Och på vägen såg jag hur vackert Fyn var med böljande sädesfält, svalkande bokskogar och röta bondgårdar med stråtak och andra blomster i trädgårdarna.

Så kom avslutningsparaden, som var så vacker och högtidlig, och sedan var det tid för det sista lägerbålet och det vill man alltid skall räcka så långt som möjligt. Ty det sista lägerbålet är lägrets höjdpunkt och därmed också dess absoluta slut.

Och när taptot förklingat i den stilla kvällen, så var Korpsejren 1946 slut.

På detta sätt vill jag gärna få tacka alla deltagare i Korpsejren från den högsta ledningen till den yngsta spejderen för de härliga lägerdagarna, för gästfrihet och gott kamaratskap. Och det vill jag bevara som mitt bästa minne från Korpsejren på Brahetrolleborg.

Lill-Kraka.

Norges inntrykk og tanker

Fra det öieblikk vi satte våre ben på Danmarks jord, har vi vært gjenstand for den hjertelighet og omsorg som vi lenge har følt hjemme i Norge. Vi har lært i denne tiden vi har vært i Danmark, ikke minst her i Trolleborgleiren.

4000 speiderpiker på ett brett. Det lød som et eventyr for oss norske, da vi fikk innbydelsen, — og vi kom hitned med spent forventning.

En skulle tro at i en teltby med 4000 innbyggere måtte det bli ett öredövende spektakkel med jag og mas, men istedet merket vi bare en glad summen av mange, mange pikestemmer, som glade og fornöide utförte sine plikter.

Innimellem hörtes lyden av de små öksene, når pikene hugget ved til matlagingen, en harmoni og en fred som var ubeskrivelig.

Og hvorfor var det slik?

Grunnen er ganske enkelt den at Det Danske Pigespejderkorps har en utmerket ledelse, som foruten å kunne sine ting til punkt og prikke, også forstår og administrere.

Leiren har være grundig planlagt, og den mindste detalj gjennomtenkt.

Der har öiensynlig vært et storartet samarbeide, hvor alle har gått til sine oppgaver med liv og lyst. Krigsårene har tydelig vist hvor nödvendig det er for de forskjellige nasjoners speidere å komme sammen, å lære av hver- hverandre, å hjelpe hverandre. knytte nye vennskapsbånd og derved styrke sösterkjeden.

Den gode speiderånd og tone spurte ei om sprog eller nasjon. Alle fandt hverandre på speidersproget.

På denne måten kan vi med Guds hjelp være med på gjenreisningsarbeidet, og bygge videre på en verden i sannhet, kjærlighet og fred.

Vi reiser hjem med ett rikt inntrykk fra Trolleborg, der bærer preg av sann og go kristen kultur, personifiseret i lennsgrevinnen og komtessen og alle funksjonærene.

Vi ønsker for Det Danske Pigespejderkorps og alle oss deltagerne i leiren, at vi må få viljen og evnen til å bringe videre alt det vi har sett og lært her på Brahetrolleborg.

Norges K. F. U. K.

Norsk speiderpikeforbund.

Bladtrollden er saa fuld af
Indtryk,
at hun maa lægge sig ned

Indtryk fra Korpslejren

Vel var det rart at komme hjem og faa et dejligt, varmt Bad og faa at vide, hvad der var sket ude omkring i den store, stridende Verden, men hvor var det trist at skulle pakke sin Rygsæk ud og lægge Soveposen i Hi efter de 10 vidunderlige Dage paa Brahetrolleborg. Men det vilde have været endnu mere trist, hvis man ikke havde haft alle sine dejlige Oplevelser og Minder fra disse Dage at tale med Far og Mor og hele Familien om — eller bare at tænke paa. Hver Dag bragte sine Oplevelser, og det endog saa hurtigt efter hinanden, at man knap kunde naa at sanse den ene, før den anden fulgte efter.

Da jeg Mandag Eftermiddag kom til Lejren, mødte der mig et lidt broget Syn. Ud over hele den grønne Mark var de forskellige Troppes Rejsegods læsset af paa deres respektive Pladser, og ind imellem de mange Bunker af Kasser, Teltposer o. s. v. suste alle mulige Slags Biler, lige fra smaa Personbiler op til store Lastbiler. Og rundt omkring arbejdede store, stærke, solbrændte Spejdere: de baksede med Huggeblokke, satte Opslagstavler op, bar Sveller og meget, meget andet, og saadan havde de arbejdet i den sidste Uge eller mere. Det var Staben, Stabsmedhjælperne og Pionerholdet, der arbejdede, og vi andre Spejdere kan ikke takke nok for det kolossale Arbejde, som de har udført, og ikke mindst maa vi takke Spejderchefen og Souschefen og den øvrige Stab for det store Forarbejde, de har haft. Man kunde mærke, at det hele var saa godt planlagt og organiseret; saa at sige intet glippede.

Tit saa man Spejderchefen og Souschefen komme gaaende smilende og med hinanden i Haanden hen over Lejrpladsen, og man kunde føle, at dette lysende Eksempel paa Sammenhold og godt Kammeratskab straks smittede over paa Spejderne. Og hvor var det rart at mærke, at Kammeratskabet ikke blot strakte sig til de nærmeste Venner, men at det omsluttede alle Spejderne, og at Spejderbevægelsen virkelig er noget internationalt, fik man rigtig at føle og se i Korpslejren.

Det var et betagende Syn hver Morgen at se Spejderne, saavel de danske som de udenlandske, strømme til Paradepladsen for at gøre Honnor for vort gamle Dannebrog og Verdensflaget, og for at høre Spejderchefens: „God Morgen, Spejdere,“ der fik den sidste Rest af Morgensøvnheden til at forsvinde. I det hele taget var det et imponerende Syn at se Spejderne stillet op til Paraderne, og det selvfølgelig især til Gallaparaderne med de mange smukke, blafrende Faner, og jeg er sikker paa, at ingen vil glemme den meget smukke Fanemarch ved Paraden for Lejrens officielle Afslutning.

Der er mange, mange andre Ting, der har gjort Indtryk paa en. Men den største og smukkeste Oplevelse for os alle var sikkert Lejrbaalene. Intet Sted i hele Danmark findes der vel en skønnere Lejrbaalsplads end den, Lensgrevinden saa gæstfrit havde stillet til vores Disposition. Ingen kan glemme den skønne Udsigt ud over den stille, aakandefyldte Sø, hvori det gamle, historiske Slot, Slotskirkens slanke Spir, Højebroen og Parkens høje, ranke

Træer spejlede sig. Saa snart man var kommet igennem Indgangen til Lejrbaalspladsen, blev man grebet af Sommeraftenens Stemning, og Stillehed sænkede sig over Spejderne. Lejrbaalene var godt tilrettelagte med et stort, smukt og vekslede Program og mange dejlige Sange. Men hvordan tror I, at vores Sang vilde have lydt, hvis vi ikke havde haft den dygtige Lejrbaalsleder til at dirigere os paa sin egen sjove og fængslende Maade, saa man ikke kunde andet end holde Takten? Hun kunde vel nok faa den friske Kendingsmelodi til at smelde ud og faa „Nu er Jord og Himmel stille“ til at lyde saadan, at man rigtig kunde fornemme den stille Sommeraften.

Ved det sidste Lejrbaal udtalte Lejrbaalslederen, at hun haabede, vi vilde huske en lille Smule af disse Lejrbaal. Men jeg tror, jeg roligt kan sige, at vi ikke blot vil huske lidt, men at alle Lejrbaalene i Korpslejren 1946 vil staa for os som den største og smukkeste Oplevelse, som vi aldrig vil glemme, og det bliver dejligt at kunne opfriske disse gamle Minder fra Korpslejren 1946 med gamle Kammerater, naar vi om forhaabentlig ikke alt for mange Aar igen samles paa Brahe-Trolleborg.

Gulle, Horsens Trop.

— og en af Bladets Medarbejdere har spurgt forskellige om deres Indtryk

Menig Spejder, Dorte Engelbrecht, 4. Aarhus.

Hvad synes du om Lejren, Dorte?

Den var mægtig skæg!

Hvad var det bedste ved Lejren?

Det var, at vi ikke hele Tiden skulde gaa hjemme og arbejde paa Lejrpladsen. Vi kunde faa Tid til at gaa ud og lære nye Kammerater at kende — baade fra vores eget Land og fra de andre Lande. Jeg fik mange nye Venner og skal ogsaa skrive sammen med nogen.

Du vilde altsaa hellere have været i Tropslejr?

Nej, bestemt ikke. Det var en knippel Lejr!

Patruljefører, Ulla Lund, 2. Aarhus.

Hvad synes du om Lejren, Ulla?

Jeg synes, det var en dejlig Oplevelse at være med. Særlig dejligt at være med til vore Lejrbaal. Der blev vi saa dejligt rystet sammen. Mest morsomt var det næsten, da de forskellige Lande og Landsdele præsenterede sig.

Hvad var det bedste ved Lejren?

For mig var det bedste at være med i Pionerlejren. Det var morsomt at være med til at bygge det hele op.

Hvad kan du saa bedst lide, Korpslejr eller Tropslejr?

Jeg tror nok Tropslejr. Det er mere hyggeligt, men det er alligevel rart, at der er noget, der hedder Korpslejr.

Divisionschef, Fru Anna Berthelsen, Lemvig.

Det var en Oplevelse at være i Korpslejr, er en Sætning, der gaar igen i alle de Breve, jeg efter Lejren har modtaget fra nogle af mine Førere. Og det var en Oplevelse, ogsaa for os Førere. Trods Travlheden og Beskæftigelse hele Dagen — eller maaske netop paa Grund af

det — mærkede vi det Kammeratskab, vi var med i sammen med alle de øvrige Førere i Korpsset, og det gjorde sit til, at vi hver især ydede vort bedste, hvor vi kunde, for at Korpslejren kunde blive den store Oplevelse for alle „Danmarks glade blaa“.

Men samtidigt fik vi Førere med os hjem ny Arbejds-glæde og -iver, og en nærmere Kontakt med Korpsset, og paa den Maade vil det, at vi var med i Korpslejr i 1946, i den kommende Vinter være os en Støtte i vort Arbejde rundt i Divisionerne.

Jeg tror, Arbejdet i Divisioner og Troppe i Tiden, der kommer, vil bringe Beviser for, at vi alle — Førere og Spejdere — kan „vandre sammen“ mod en ny Tid, ogsaa selvom Sommersolen fra Korpslejren ikke altid staa højt paa Himlen.

Tropsfører Elsa Andreassen, Dyssegaard Trop.

Korpslejren var en stor Oplevelse, den var vældig godt organiseret, det maa ha' været et stort Arbejde, for at faa det hele til at klappe saa fint.

Det var dejligt for en Gangs Skyld at være helt fri for at planlægge og føle sig lidt som en menig Spejder, uden det store Ansvar.

Og saa var det saa spændende at tale med de andre Førere og se, hvordan de arbejdede med deres Troppe, overalt mødte man godt Kammeratskab, og man saa, at de arbejdede efter samme Maal alle.

Selvfølgelig var det lidt svært at samle Troppens Spejdere, efterhaanden som de fik nye Kammerater, men for Eftertiden bliver det lettere at tale om Korpsset og Korpsarbejdet.

Og nu glæder vi os til vores Sommerlejr næste Aar, saa vi kan prøve alle de nye Ting, vi har set.

En Forælder, Fru Godsejer Karen Olufsen, Quistrup pr. Struer.

Jeg besøgte en herlig Sommerdag Lejren ved Brahe-Trolleborg. Straks ved Indgangen til Lejrpladsen føler man en ganske egen Stemning slaa en i Møde. Denne mærkelige Teltby med utallige Røgøjler og blaa Piger, der myldrer rundt, travlt beskæftiget, men ganske øjensynligt med hver sit bestemte Maal.

Pigespejdere i alle Aldre! De smaa med ivrige Miner og travle Hænder parat til at hjælpe de store, og de store med maalbevidste og ansvarsfulde Ansigter uddelende Ordre til højre og venstre, saa hver kommer paa sin rette Plads. Alt glider paa en herlig, kammeratlig Maade. Og den pragtfulde Park, som Spejderne kan nyde som deres egen. Man ser dem ligge og sole sig eller siddende med Blyant og Skrivepapir. Fra Lejrpladsen lyder skiftevis Sang og Deklamation af Piger, der øver sig til Aftenens Lejrbaal.

Men man føler, at bag Travlheden og Glæderne og det saa herlige, frie Lejrliv er Tøjlerne i faste Hænder. Der er Orden og System; der er Lejlighed til at dygtiggøre sig i Spejderarbejder, der er Konkurrencer, og der er Hviletid, og sidst og bedst er der de dejlige Aftener, hvor alle samles omkring Lejrbaalet, og hvor 4.000 Pigespejdere synger deres Sange.

Man forlader Lejren og ønsker, at man selv havde haft den Oplevelse som Barn og ung, og med taknemlige Tanker til de voksne Spejdere, der ofrer saa storsindet af deres Tid paa det Kæmpearbejde, det maa være, at tilrettelægge og lede denne Pigespejderlejr.

Med Tak fra en Spejdermor.

(Fru Olufsen havde to Piger med i Korpslejren, den ene som fungerende Tropsfører, den anden som Leder af Struer Turneringshold.)

Journalist Inger Bruhn Petersen, Slagelse.

„Det var en hyggelig Verden at dumpe ned i. Alt, hvad jeg saa, maatte jeg beundre, og ustandselig bød Lejrlivet paa smaa glædelige Overraskelser. — Jeg blev fantastisk imponeret, kort sagt!“

DE smaa ORD

Der er et gammelt Ord, der siger, at Principper er til for at brydes. Om det er helt korrekt, skal jeg lade være usagt, men jeg vil ihvertfald dække mig bag det, naar jeg, der staar med Ansaret som dette Blads Redaktør, bryder et af dets fornemste Love, nemlig dette ikke at svælge i Navne, ikke at skamrose den ene og juble over den anden og ved min Harpe besynge den tredje. Spejderarbejdet er baseret paa, at alle gør deres bedste, og det er saa naturligt, at en arbejder bedre end en anden, enten i Kraft af bedre Tids Havnelse eller større Evner, og det er der ikke nogen Grund til at fremhæve med fede Typer. Og vi synes ogsaa, at Arbejdet for Helheden bliver mere jævnt og godt saadan.

Men naar jeg nu sidder og blader i de mange glade smaa Breve og Kort, som er kommet efter Lejrens Storsus, og fornemmer i de mange smaa og store Ord og mellem Linierne, baade de fine lige og korrekte og de smaa begejstrede skæve, — ja, saa synes jeg, at det vilde være næsten unaturligt ikke at prøve at sammendrage de mange Hilsener og den megen Efterglæde i et Par smaa, ganske stilfærdige Ord til de to fra Overbliksteltene paa Højen, som bar det store Ansvar for Byens Trivsel og glade Tilfredshed, *Spejderchefen* og *Souschefen*.

Enhver mellemstor Spejder, der har hjulpet lidt til, naar Troppen skulde samle sig sammen til Lejr, kan godt, hvis hun tilmed er lidt kvik til Regning og Matematik, mangedoble alle de mange Ting, der maa tænkes paa for at stille en

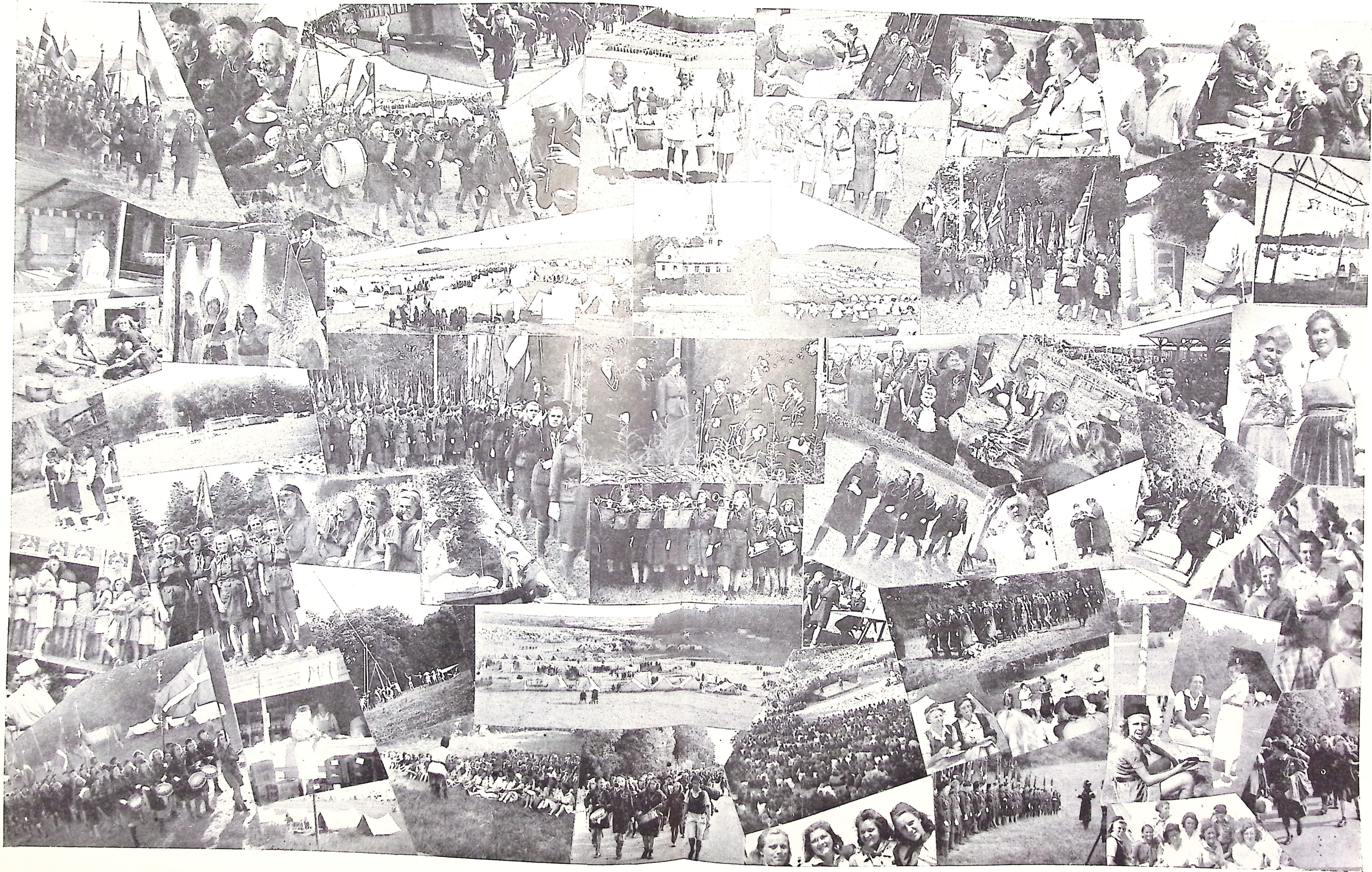
meget stor Lejr paa Benene, og hun kan ogsaa godt, naar hun bruger sin Fantasi tænke sig til, at vel er der flinke Hænder til at hjælpe en Tropsfører og selvsagt endnu flere, og maaske endnu flere Hænder til at hjælpe til, naar en stor Lejr bliver til, men der er alligevel et Par enkelte, der har Ansaret og Overblikket, der er et Par, som ikke alene skal holde alle Traadene sammen og passe paa, at de ikke filtrer, men ogsaa skal se til, at de store Ting bliver husket fra Starten, og at ingen af de smaa er glemt til sidst.

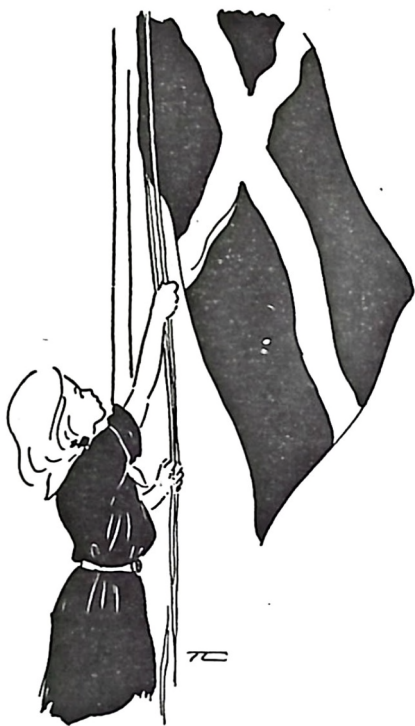
Der kunde maaske godt skrives et Mareridt om Tog, der pludselig ikke vilde køre, Telte, der hverken kunde købes, lejes eller laanes, Leverandører, der svigtede i sidste Øjeblik, og mange smaa, væmmelige Drager af de grønne, der skulde bekæmpes. Luk Øjnene og se det for dig! Trille kunde tegne det, naar hun var tirret. Men hvorfor dvæle ved det? Det gik, som det skulde og mere end det, og skete som det maatte, naar Overblikket er blankpudset, Organisationstalentet i Orden, og naar Viljen er hjertevarm og god. Gode Dages Fællesskab har vi faaet Lov at opleve, gæve Ord har vi lyttet til, naar Flaget var gaaet til Tops, et og andet, som vi tog til os, og bar med os ud i Hverdagen, fordi vi trængte til det, og noget mærkeligt og stort oplevede vi ved de store Parader, naar vi var mange og det blafrede i Fanernes smukke Mangfoldighed.

Og derfor bryder vi vort Princip (det bliver jo ihvertfald kun Redaktøren det kan gaa ud over!) og sammendrager mange skrevne og uskrevne Brevskrivers Taknemmelighed i en Tak til de to *Lejr- og Hverdagschefer*, der ved deres Samarbejdes Frugtbarhed og deres ranke Viljers Utrættelighed gør Det Danske Pigespejderkorps til et Sted, hvor der er godt at være!

Red.

*Vi hejser Flaget og lykønsker
vor Protektrice,
Hendes kongelige Højhed,
Kronprinsesse Ingrid
og hilser
den nye, lille Prinsesse!*

Hallo -

3999 Korpslejrkammerater!

Der var engang en sjov lille Historie med en Blaamejse, der havde faaet at vide, at naar hun paa Gaden i Uniform ikke overholdt Færdselsreglerne, saa sagde Folk ikke: „Se, der gaar lille Marie,“ men de sagde: „Se, saadan gaar Spejderne.“ Det havde Blaamejsen ikke rigtig opfattet, saa hun gengav det som: „Se, der gaar Korpset.“

Inden Korpslejren havde vi maaske heller ikke helt klare Forestillinger om, hvad „Korpset“ er, men efter at have overværet Korpslejrens Morgenparader er der ingen Tvivl længere. Naar jeg lukker Øjnene, ser jeg hele det dejlige Syn for mig igen — Tusinder af brune Ben, der kommer marcherende til Trut og Tromme — den faste Blok, der stod sammen med Faner og Standere, er vi end mange, føler vi os nøje knyttet sammen — ja, der baade GIK OG STOD KORPSET! — HELHEDEN.

De enkelte af Korpssets Spejdere fik vi Kontakt med gennem Fritidsbeskæftigelsen. — Hurra! for vores lille kloge Spejderchef, der gav os saa megen Tid, at vi baade kunde naa at lære hinanden at kende, og ogsaa deltage i alt det, der var arrangeret i Fritiden.

Lad os prøve i Tankerne at tage en Tur rundt og se paa det hele. Der var først de „arbejdende Værksteder“, der laa lunt og rart ved Hegnet nede i „Krogen“. Hertil kom de større fingernemme Spejdere og lærte noget mere til Gavn for baade dem selv og deres Trop.

Derhenne i Hjørnet, hvor Røgen stiger af 6 Glødebaal, ser Spejderne meget travle ud, og lader sig ikke distrahere hverken af Tilskuere eller dissers Spørgsmaal. Her udfolder sig Kogekunst uden Gryder. Der blev stegt Sild i Papir, Æg i Ler, Bøf paa Spid — umh, hvor den smagte — spejlet Æg paa Sten og bagt Brød i Papir m. m. Ellen Byrge gav Instruktion og hentede Madvarer frem fra sit Køkkenbord — der ogsaa var meget fint og primitivt med Læskærm af Granris. Saadan et vil jeg prøve at lave næste Gang jeg kommer i Nærheden af Tvege og Granris.

Ved Siden af foregik Lejrarbejder — der var demonstreret alle de Lejrarbejder, der bør forefindes paa en Tropslejrplads, desuden forskellige Typer Kogerender, og for alle, der i Forvejen var Ekspert i de Dele, var der Lejlighed til at lave Raffinementer, som f. Eks. Stole og kombinerede Borde af den Slags, man beundrer i Bøgerne, men sjældent naar at faa lavet i en Lejr.

Kunde man ikke i Forvejen besnøre og splejse, fik man et Lynkursus inde hos Naboen „de fem“ fra Hellerup — men de kunde meget mere, man lærte baade at flette baade med 4 og 5 Ender — fransk Platting hed det vist, knytte Bælter med forskelligt Mønster — og de var ogsaa i Gang med en Hængekøje, hvordan mon det gik?

Hvem skulde tro, at ganske almindelige Pigespejdere var saa flinke til at modellere. De sad hos Mulle med en Klump Ler paa et lille Bræt, havde et Isbæger med Vand og en lille selvlavet Modellerpind, og ud af deres

Anstrengelser voksede der nydelige Ting. Mange af Pigerne var forbavset ved at opdage, at de virkelig kunde faa noget ud af det.

Og mon ikke Vinterens Husflidsting vil præges af de Halmarbejder, der blev lært hos *Margit Rosenhoff*. Der var stor Virkelyst, man flettede Sko, Kurve, Fade m. m. Nogle sad og pillede med Halmstraa og røde Traade, og fik Stjerner og Mænd og Koner ud af det, beregnet til Dekorationer.

Til Udsmykning er ogsaa de Træplaquetter og Totempæle beregnet, som blev frembragt hos *Vib*s. Det er en Fornøjelse at betragte Piger, som virkelig forstaaer at haandtere en Kniv — ja, det er ovenikøbet en Sjældenhed. Men man hørte nu ikke om nogen, der blev nifingret af at deltage!

Nu gaar vi i Parken for at se, hvad der er. Straks vi træder ind, hører vi Sang, og dér paa Lejrbaalspladsen staar Jytte Jacobsen og dirigerer Lejrens glade Sange. Fik I lært dem alle i den lille blaa Sangbog? Ovre paa Plænen er der Liv og Lystighed og glade Farver. Harmonikaerne spiller op, og Dansen trædes paa grønne Tilje af glade Folkedansere, først og fremmest vore udenlandske Gæster i deres yndige Dragter, men ogsaa vore egne viser hvad de du'r til, og alle er de flinke til at lære alle os der ikke kan, hvordan man danser Folkedans. — Man kaster alle Hæmninger bort, griber sin Sidemand og søger at svæve lige saa graciøst som Balterne i en fejende Springdans. Der var nogen, der modigt udtalte det, som mange af os beskæmmet tænkte: „Hvørfor er der saa faa danske Pigespejdere, der har egen Folkedragt?“

Paa den anden Plæne er der Idrætslege med Stafetløb, Tovtrækning o. s. v. Her var en Lejlighed, hvor alle kvikke rapfodede blaa kunde gøre en Indsats, og det saa ogsaa ud til, at de gjorde det, for der var ca. 100 i Sving ad Gangen, og dobbelt saa mange saa til og ventede paa Tur.

Men det er ikke lutter „Løjer“, der foregaar i Parken — Konkurrencer i Spejderprover findes ogsaa her. Det er slet ikke daarligt at vinde 1. Præmie i Signalering eller Knob, saa ved man da, der er noget man kan, og det er en god Fornemmelse. Var der nogen, der talte om, at Spejderne nok kunde trænge til at blive lidt dygtigere? Naa ja, det er godt at have noget at stræbe efter.

Ovre paa den anden Side Landevejen findes Boldbanerne, her udkæmpes drabelige Dyster Divisionerne imellem — der var ingen, der blev Uvenner, men det er meget sjovt, at Bolden, den lille runde drilske Ting, stadig har Magt over Sindene, ogsaa Spejdernes.

Her slutter vores Rundtur. Tilbage er de to Ting der foregik ude i Terrænet, nemlig Patruljeløb og Traveturere. Forhaabentlig har I haft Følelse af begge Dele, ikke mindst de sidste, for hvor er der dog dejligt i Sydbyn!

Man skal ikke bare drive i sin Fritid, hellere drive det til noget, og har du, Kammerat, Fornemmelsen af at have oplevet og lært noget i din Fritid i Korpslejr, da er Hensigten med vore Planer opnaaet. Og vi har saa til Gengæld haft den Oplevelse at opleve KORPSET enkeltvis.

Glad Hilsen fra min Hverdag ...

den 4000'

Til Lykke, Riisskov Trop!

Det sidste Patruljeløb i Lejren, som ikke naaede at blive gjort op, inden Afrejsen, blev vundet af „Havørnene“ fra Riisskov Trop.

Og saa raaber vi alle et gevaldigt Hurra for de flinke Havørne! De skal minsandten ikke snydes!

Ruth Andreassen, Greta Petersen, 3. Silkeborg. Ellen Bente Steenholt, 1. Silkeborg. Annelise Balslov, Karen Egenerg, Birgitte Gjøes Trop. Kirsten Petersen, Ulla Schmidt, Inga Budster, Dorrit Hansen, Doris Nielsen og Grethe Gran alle fra Aabenraa. Grete

Jensen, Aase Nielsen, Korinth, Grete Terkelsen, Bodil Aggesø, Jytte Holst, 1. Lyngby. Mirca Christensen, Birthe Ørnstedt Petersen, Mona Djørup, Dyssegaard. Else Holm, Bagheeras Trop, Fredericia. Mette Lyththans-Petersen, Esther Glahn, Grethe Holst, Meisernes Trop. Gerda Lauridsen fra Hammel. Bodil Lassen, Henny Jensen, Ellen Margrethe Pedersen, Jytte Villadsen, Gyta Hansen, Vibeke Prip Buus, Grethe Thorlund Andersen, Bitten Jensen, Kirsten Ramsing, Bente Lytken Madsen, Käthe Nørbjerg alle fra 4. Aarhus. Hanne Christensen fra Kolding.

Mona Djørup, Mirca Christensen, Birthe Ørnstedt Petersen, Dyssegaard. Grete Ibsen, 4. Aarhus. Ane Meedom, Esther Høgsbjerg Sørensen, Else Jensen, alle fra Lemvig. Erna Jørgensen, Karin Terkelsen, Birgitte Gjøestrup. Grethe Svostrup, Aase Mostrom Pedersen, Bodil Mostrom Pedersen, Ellen Bente Steenholt, alle fra 1. Silkeborg. Jytte Nielsen, 3. Silkeborg.

Lise Mogensen, Aase Mostrom Pedersen, 1. Silkeborg. Kirsten Petersen, Ingrid Juhler og Olga Bonde alle fra Aabenraa. Grete Terkelsen, Inger Schmidt, 1. Lyngby. Lis Vedelsby, Dyssegaard. Inger Hermansen, Jytte Sunke, Ulla Holm Christensen, 1.

Nakskov. Mette Lyththans-Petersen, Meiserne. Hanne Thorsen, Taastrup. Bitten Jensen, Hanne Engelbrecht, Käthe Nørbjerg og Annelise Witten fra 4. Aarhus. Lis Wedelsby, Dyssegaard. Anna Højbjerg Christensen, Lind, Karen Gjortz, Steen Blichers Trop, Herning, herfra er ogsaa Mette Elmholdt, Elisabeth Mauritzen og Inger Andreassen.

Mon vi saa ikke har faaet jer alle med? Til Lykke med det alt sammen og undskyld, om I kan, at det varede saa længe, inden der blev Plads til saa mange dygtige Menneskers svære Navne!

Red.

KORPSTURNERINGEN 1946

Det sejrende Hold

48 Turneringshold med det bedste Udstyr og de fineste Uniformer, der var til at skaffe i det Aar 1946, og fulgt af en Trops og en hel Divisions bedste Ønsker, stod opmarcheret paa Turneringspladsen om Aftenen den 6. Juni. Hvilket Ansvar der hvilede paa hvert Holds sammenlagte 83 Aar gamle Skuldre!!

Efter en kort Appel af Spejderchefen trak hvert Turneringsholds Leder sit Holds Nummer i en stor Gramspose, og i de næste 3 Dage var man ikke Viborg eller Holte Trop, men et Nummer, anbragt mellem 47 andre Numre i to lange Rækker.

Ja — i to lange Rækker laa Lejrplads ved Lejrplads, og det var vist ingen Overraskelse for nogen, at det væsentligste i Turneringen gik ud paa at indrette denne Plads paa dygtigste Maade og vise, hvordan en Patrulje rejser og bor i et Telt, hvordan man gennem Samarbejde og Øvelse opnaar baade at faa Tid til at udstyre sin Plads, saa den bliver som et hyggeligt, komfortabelt Hjem, at lave god Mad og at sysselsætte sig med mange sjove Gøremaal.

Og at alt dette foregik under stadig Bedømmelse, vidnede den af Dommerne efter tre Dages Forløb fuldstændig slidte Lejrgade om.

Hvis Holdene troede, at de i Ro skulde besnøre, snitte og grave paa deres Lejrplads den første Dag, saa blev de hurtigt revet ud af den Fejltagelse. Der kom hele Tiden Forstyrrelser! Først blev der stillet det Forlangende, at man

skulde aflevere en Teltstang og en Bardun, og derefter hurtigst muligt faa Teltet til at staa igen ved Hjælp af en ny Stang og Bardun lavet af forhaandenværende Materiale.

Dernæst stillede følgende Opgave: „Lav en Stander til jeres Hold. Der maa kun benyttes det udleverede Materiale samt egen Sytraad. Holdets Nummer skal ses tydeligt paa Standeren.“ Af Hessian, Garn og kulørte Tøjstumper lykkedes det de fleste Hold i Løbet af de næste Timer at fremstille en Stander. Nogle var hele Kunstværker, der vidnede om baade Fantasi og Fingernemhed.

Kl. 15 kunde man hente Madvarerne til Middagsmaden og maatte gaa i Gang med at tilberede de to Retter Mad, som blev specielt bedømt, og ovenpaa forlangtes det, at Holdene skulde servere varme, hjemmebagte Boller.

Alt blev klaret, selvfølgelig ikke lige godt, men Oplagtheden var stor, da man om Aftenen samledes til Lejrbaalet i Parken.

Næste Morgen blev Holdene sendt ud til „bundne Opgaver“, som foregik forskellige Steder i Parken og nærmeste Omegn; som I kan se af nedenstaaende Kritik, gjaldt det her om at vise, at man var godt hjemme i sine Spejderprøver.

Og saa kom den helt spændende Opgave, det store Sus, hvorom der vil gaa Frasagn til sene Dage.

Med Kort, Kompas, Tørkost og Oppakning til Overnatning i Lade drog Holdene af Sted paa en 20 Timers Hike ud i det dejlige, sydfynske Sommerland. Hvordan det her gjaldt om at finde frem til 12 forskellige Poster, at overholde Tiden, at løse forskellige Orienterings- og andre Opgaver, vil blive for langt at komme ind paa, men jeg tror, at denne Øvelse gav jer Blod paa Tanden til at forsøge mere af samme Slags hjemme, og vi venter, at Træningen med Kort og Kompas har faaet jeres store Interesse, saa I vil fortsætte den i Patruljerne, og saaledes, at vi kan lægge Opgaverne vanskeligere næste Gang.

Naar jeg saa fortæller, at Turneringsholdene ind imellem de her omtalte Opgaver i deres Fristunder kunde „tjene“ ekstra Points ved at gaa

i Gang med en Altmuligmands-, en Kombinations-, en Stedkendskabs- og en Korttegningsopgave, ja, saa tror jeg, at I vil forstaa, at det var en Flok sindige Dommere, som forlangte at se Spejderfærdigheder af mangfoldig Slags, før de vilde afgøre, hvilken Trop der i 1946 skulde drage hjem med Kongepokalen.

Og Resultatet, — ja, det ved I jo allerede allesammen, men det skal alligevel staa paa Tryk her i „Pigespejderne“, at

Nr. 1 blev 3. Odense Trop,

Nr. 2 blev Slagelse Trop,

Nr. 3 blev 1. Lyngby Trop,

at *Sølvpladen* for den bedst gennemførte Hike blev vundet af

1. Sønderborg Trop,

og at *Sølvpladen* for den bedste Standard paa *Lejrpladsen* blev vundet af

3. Odense Trop.

Der var mange fine Resultater og dygtige Hold foruden dem, der kom frem i allerførste Række, men der var ogsaa Hold, som endnu har meget at lære, og jeg vil ønske, at baade Korpsturneringen og Lejren bagefter har været de svagere Hold til god Hjælp og har opmuntret dem til at anstrenge sig for at indhente deres dygtigere Kammerater. Men een Ting var ens for alle, og det var den kammeratlige, gode Tone, som var mellem jer. Ogsaa Humøret og Disciplinen var overalt til ug.

Og saa kom den festlige Aftenparade den 10. Juli, hvor hele Korpset hyldede de flinke Turneringsspejdere, og hvor Præmierne blev uddelt. Der er jo Tradition for Præmierne for Korpsturneringerne i Det Danske Pigespejderkorps, men i Aar rokkede vi lidt ved dem. En sølvknapet Rævehale paa Standeren er jo et eftertragtet Trofæ, og vi synes, at den bør høre baade til 1. og 2. Præmien, hvorfor Kongepokalen i Aar blev ledsaget af en hvid Rævehale, mens 2. Præmien som sædvanlig var en rød Rævehale.

Men ikke nok med det.

Der blev ogsaa overrakt en sølvknapet, hvid Rævehale til alle tidligere Pokalvindere, nemlig:

To til Horsens Trop (1922 og 1925),

til Svendborg Trop (1922),

til II. København (1928),)*
til Mejsernes Trop (1928),)*
to til Slagelse Trop (1932 og 1936).

Det var morsomt at se, at de gamle Pokalvindere alle havde Turneringshold med ogsaa i 1946, og at disse viste en fin Standard, for det er jo ikke gjort ved bare een Gang at heppe sig op til en ekstra Præstation, — men det er den gode Standard, der holdes Aar efter Aar, der præger en Trop og dens Spejdere.

En speciel Hilsen til alle Turneringsspejderne sender

Spejderchefen.

*) Her maatte vi give to Rævehaler, idet II. København siden 1928 er blevet delt i to, og den gamle II. København er i lige høj Grad Stammoder til nuværende II. København og til Mejsernes Trop.

*De bekransede Pokalvindere interviewes
i Radioen*

Kritik

AF KORPSTURNERINGEN

1946

Desværre blev der ikke Tid til i Lobet af Korpsslejren at samle Turneringsholdene til en Kritik, saaledes som vi egentlig havde tænkt det, og derfor vil jeg prøve at samle lidt her i nogle smaa Artikler.

Jeg har bedt Dommerne om en Udtalelse og har bedt dem skrive, hvad de synes, I skal have at vide, — men allerførst vil jeg gerne sige, at jeg er ked af, at der i det første Nummer af Lejravisen stod, at jeg havde udtalt, at jeg ikke syntes, Turneringsholdene arbejdede med den Fart og Energi, som var nødvendig. Redaktoren har desværre misforstaaet mig, jeg kom med den Udtalelse om et bestemt Hold, der, netop da Redaktoren og jeg gik ned ad Lejrgaden, ikke arbejdede særlig godt. Det var en stor Glæde at have med jer at gøre, og naar I nu læser her i Septemberbladet, tror jeg, at I vil tænke tilbage paa Turneringsdagenens Arbejde og Slid, men I vil ogsaa

mindes mange glade og muntre Øjeblikke, — I vil glæde jer over, at I mange Gange i de solvarme Dage anstrengte jer særligt og tog en ekstra Tørn til Gavn for jeres Hold.

Paa Grund af en af Dommernes Sygdom, kan jeg ikke nu give jer Kritik af selve Arbejdet paa jeres egne Lejrpladser, det vil komme senere, men her følger en Kritik af de

BUNDNE OPGAVER:

Det er meget fint, saa præcist og godt I overholdt Tiderne!

Signalering:

Kun enkelte Hold naaede at sende hele den finske Sætning. Afsendelsen var i det store og hele god, men Modtagelsen var for en Del Holdes Vedkommende præget af Usikkerhed og Nervositet, maaske netop fordi Meldingen var finsk og ikke forstaaelig. Hele Meldingen vilde paa Dansk lyde saaledes: De finske Pigespejdere hilser deres danske Kammerater.

Nogle Hold tabte Tid paa Grund af Uenighed og Arbejdsfordelingen, dette kunde tyde paa Uvished med Hensyn til de enkelte Spejders Kvalifikationer.

Højde og Afstand:

Dommerne synes, at Holdene gennemgaaende løste denne Opgave godt, Fejlprocenten var ikke stor, men desværre kneb det med Arbejdsfordelingen; der var mange, som ikke naaede at besvare alle Spørgsmaal, de kunde have naaet det, hvis de to Spejdere havde løst hver sine Opgaver.

Hugge Brænde (eller Fingre!)

Det viste sig her, at I ikke er gode til at bruge en Økse, Blodet flød! saa Dommeren maatte vende Huggeblokken nogle Gange, for at den næste ikke skulde tro, at man skulde slagte Kyllinger ved denne Post!

I manglede ikke blot Øvelse, men ogsaa Omtanke, og det er ikke saa godt. En Økse er ikke noget Legetøj, men et Redskab der skal behandles med Omtanke. Hold ikke saa krampagtigt paa Brændet, naar I samtidig lader Øksen suse ned imod det.

Spidse Stolpe:

Mange kunde spidse deres Stolpe fint med 3—4 gode Hug, men saa brugte de hele Resten af Tiden til at spidse den, som om det var en Blyant. Dommeren saa ofte, at Spejderne var usikre ved denne Opgave, hvis den ene Spejder havde spidset sin Stolpe fint med nogle gode fine Hug, og hun saa saa Sidekammeraten staa og „nusse“ med det, saa begyndte hun paa samme Maade, og nogle prøvede endda at gøre det „bedre“ med en Dolk!

Øg husk saa at feje Huggeblokken ren og sætte Øksen fast i Blokken til den næste, som kommer og skal benytte den.

Samarit:

Opgaverne her var forholdsvis lette — og Dommeren var glad for at se, at Spejderne forstod, at det var vigtigt at behandle Patienterne varsomt, og at være renlig med det, I var meget omhyggelige for ikke at forurene Saa-

rene. Men de allerfleste manglede Øvelse i at lægge en virkelig god og effektiv Forbinding, saa den kan beskytte og støtte det beskadigede Sted.

Blomster:

Resultaterne var helt pæne, dog var der flere Hold der mistede Points ved, at den ene Spejder ikke troede paa den andens Udsagn, og ikke skrev Navnet ned, som blev sagt hende.

Knob:

I arbejdede med Iver og masede godt paa, selvom Knobene ikke altid vilde som I vilde! — Nogle af Holdene klarede Opgaverne med overlegen Lethed og Elegance i Lobet af ganske kort Tid, mens andre manglede Øvelse og blev aldeles forskrækkede over at skulle arbejde med store Tove og høje Træer!

Teorien var ofte i Orden, men det kneb med Praksis, saa her er altsaa noget at træne med.

Træ:

For mange Spejdere voldte det mange Kvaler at finde ud af de forskellige Træstykker, men alle kastede sig med Iver over Opgaven, der slet ikke var saa let.

Læg for Fremtiden mere Mærke til de Træstabler, der staar i Skoven, saa at I ikke altid behøver at have enten Blade, Frugter eller et helt Træ at se paa for at kunne sige, hvad det er.

(Kritik af Flaghejsning kommer senere).

Korpsspørgsmaal:

Der hersker blandt jer en utrolig Uvidenhed om selv de mest almindelige Ting, saa her er ogsaa lidt at gøre; men maaske har netop Korpslejren hjulpet jer med at faa lidt mere Begreb om, hvad Det Danske Pigespejderkorps er, og om de Mennesker, der staar i Spidsen for det.

Internationale Spørgsmaal:

Ogsaa her trænger I til at lære noget — ogsaa om Fællesraadet, andre Spejderkorps i Danmark o. s. v.

Kast med Redningsreb:

I er ikke vant til at træne med et vaadt Reb. I vilde alle have opnaaet langt flere Points, hvis I skulde have kastet Rebet hen ad en Vej, men det er jo ikke Meningen med Redningsrebet, man skal lægge langt flere Kræfter i, naar Rebet er vaadt, og man skal have det ud i sin fulde Længde, end naar det er tørt.

Specielt paa dette Sted gjaldt det om at kunne kaste lavt og fint, saa Rebet ikke gik op i Træernes Grene eller slog imod Skraaningen bag ved jer. I var heller ikke saa dygtige til at skyde Rebet op, det er meget vigtigt at kunne skynde sig med det, og saa var der virkelig nogle, der glemte at fæstne Rebet, saa det fløj helt ud i Soen!

Dette var i store Træk lidt om Præstationerne i „Bundne Opgaver“ — og saa følger der mere senere.

Jess.

EFTERLYSNING!

Pigespejdernes Fællesraad har bedt „Spejderbladet“ og „Pigespejderen“ efterlyse Korpsenes bedste Penne, eller rettere vore dygtigste Digtere, til at skrive

Pigespejdersangen 1947

Sangen, som vil faa egen Melodi, skal være frisk og ikke for lang, og Teksten skal beregnes til Brug ved Sammenkomster for blaa og grønne Pigespejdere.

For at faa en ekstra god Sang, starter vi hermed en Konkurrence om den bedste Tekst. Enhver Fører og Spejder kan deltage.

Sangen skal være forsynet med et Mærke og indsendt til dette Blads Redaktør senest den 1. December 1946. Der vedlægges en lukket Konvolut med samme Mærke og indeholdende dit Navn og Adresse og Trop.

Bedømmelsen foregaar paa den Maade, at en Dommerkomité (nedsat af Fællesraadet) vælger de to bedste Sange ud, som derefter bliver sendt til en Komponist, det lyder da fint, ikke? Disse to Sange faar Præmie, men hvem skal have Førstepræmien? Det afgøres paa følgende snedige Maade: Vi afholder en stor Fest for blaa og grønne Spejdere den 22. Februar 1947, der bliver Sangene sunget, og Festens Publikum kaarer den bedste af dem som

Pigespejdersangen 1947

Hendes kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid vil, som Fællesraadets Formand, fastsætte de to Præmier.

God Jagt!

Ibt.

Postbox

Postbox-Sekretæren fra Canada ønsker saa inderligt Adresser paa danske Pigespejdere, der vil korrespondere med canadiske Kammerater. Hvem vil ikke gerne det?

Pigespejdere fra U. S. A. ønsker at korrespondere med 11-15-aarige.

En belgisk Fører vil gerne skrive paa Fransk med en dansk Fører.

Der er lukket for Postboxen til England.

Der er igen nogle, der ønsker at vide paa hvilke Sprog, der korresponderes med de forskellige Lande:

Belgien og Frankrig: Fransk og Engelsk. *Holland:* Engelsk og Tysk, hvis det udtrykkelig ønskes. *Tjekoslovakiet:* Engelsk og Tysk. *Schweiz:* Tysk i den tysktalende Del, ellers Fransk. *Finland, Sverige, Norge og Island:* Dansk. *Amerika:* Engelsk. *Ungarn:* Engelsk og Tysk. *Østrig:* Tysk.

Fromse.

Glemte Ting

Trods Hittogodskontorets Anstrengelser lykkedes det ikke at faa afsat alle de fundne Ting, og en stor Del af det befinder sig nu paa Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense.

Hvis du har glemt et eller andet af Værdi i Korpslejren, kan du jo prøve at skrive efter det. Da der er flere Ting af samme Slags, bedes du beskrive Tingen saa nøjagtig som muligt og opgive, hvordan den er mærket, saa er du mest sikker paa at faa dit eget igen.

Men husk at spørge efter glemte Ting

inden 1. November,

efter den Tid vil alt Hittogods blive realiseret, og du kan ikke vente at faa noget af dit igen. Kun Forespørgsler med Svarporto vil blive ekspederet.

NATIONALDRAGTER

Stod du sammen med mig paa Trolleborgs dejlige Plæne og nød Synet af de fremmede og vore egne Pigespejders farverige og forskelligartede Folkedragter? Ønskede du dig blandt dem, iført en eller anden Dragt?

Egentlig kunde jeg blot lade optrykke en Artikel, som jeg skrev i 1937 eller 38 om samme Emne, hvor jeg slog til Lyd for, at danske Pigespejdere lidt efter lidt anskaffede sig saadanne korrekte Dragter efter at have gjort sig det klart, hvilken Egn, der egnede sig bedst, enten fordi man havde særligt Kendskab til en Egn, eller maa- ske fordi man i Familien havde enkelte Stykker fra en Dragt, som man saa kunde bygge videre paa ved Hjælp af haandvævet Stof eller Broderi.

Og hør saa videre! Lensgrevinde Reventlow, der var interesseret Tilskuer ved Dansen, hørte, at de baltiske Pigespejders Dragter var fremstillet i Flygtningelejre, og mente, at naar man under saa vanskelige og knappe Forhold kunde præstere saadanne Pragtværker, som vi alle saa dem og glædede os over i Lejren, maatte danske Pigespejdere ogsaa kunne fremstille deres egne Dragter, og meddelte desuden, *at hun udsatte en Præmie for den bedste og smukkeste Dragt*. Hvordan denne Konkurrence skal udformes, skal I senere faa at vide. Gaa nu foreløbig paa Jagt i Familien, faa alle interesseret i jeres Forehavende, — saa finder Bedstemor maaske i sin Kommode-skuffe et Silkesjal eller et gammelt Smykke, der har tilhørt hendes Mor, eller maaske har hun endogsaa liggende en „Guldnakke“ eller en Tønderknipling.

Københavnernes har jo den store Chance, at de kan gaa paa Naionalmuseet og dér finde Idéer til deres Dragter. Der findes baade Bøger og gode

Billeder af danske Nationaldragter. Husk saa paa, hvad jeg før har sagt og skrevet: Det er ikke gjort med at sætte røde Silkebaand paa en gammel sort Nederdel, med at tage en hvid Bluse paa, Fløjlskyse og hvidt Søndageftermiddagsfor- klæde. Det kan nok gaa til Karneval, men viser ikke den rette Fornemmelse af at føre gode gamle Traditioner videre.

Og næste Gang I danser i en korrekt National- dragt paa en grøn Plæne i et eller andet Land i Verden, sender du maaske mig en venlig Tanke.

Og saa i Gang med Opgaven — og lad mig høre fra dig!

Fromse.

Internationalt Nyt

I et 4-sidet langt Brev til en dansk Pigespejder fortæl- ler Verdens-Pigespejderchefen om sin Rejse gennem Amerika:

„Jeg fløj 23.000 km og holdt 230 Taler og besøgte Pigespejdere 105 Steder. De var alle ængstelige for Dan- mark og de andre Lande i Europa, og de bad mig alle bringe de bedste Ønsker til alle paa den anden Side Dammen.

Det var saa morsomt at fortælle om mit Besøg i Dan- mark. Jeg glemmer heller aldrig det dejlige Besøg sidste August. Hvor havde vi det morsomt! Jeg ler endnu, naar jeg tænker paa den Maade, Middagen var arrangeret i Spejderhuset, hvor Bordet var pyntet, og den festlige Maade, Maden blev bragt ind paa.

Og nu er den store Lejr forbi. Alle har sikkert glædet sig over at være sammen, og det maa have været en uhyre stor Opgave at arrangere Lejr for 4000.

Sidste Uge besøgte jeg nogle Lejre her i England, og i en af dem traf jeg 2 Pigespejdere fra Island, ligeledes hollandske, polske og belgiske Spejdere.

Det er saadan en Glæde at se dem herovre efter alle disse Aar, hvor vi ikke kunde mødes.

Naar jeg har været til Verdenskonference i Frankrig, besøger jeg Tjekoslovakiet og senere Holland.“

NB!

Lejravisen.

Vi har en Del Numre tilovers af Lejravisen, og har det Interesse, kan du skrive til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense, efter dem. Prisen er 10 Øre pr. Stk. + Porto til Forsendelse.

Bo.

Graasten Blaamejsflokk har haft den store Sorg ved et Ulykkestilfælde at miste en af sine smaa dygtige Blaamejser, Nanna Bendixen.

Nanna var en god Kammerat. Paa hende passer Ordene i den Sang, som vi saa ofte sang sammen med hende: Være til Glæde og Gavn, det er vort Maal, bruge den Flamme, vi fik af Solens Baal — at sprede lidt Sol paa den Vej, som er vor, være til Glæde for andre. —

Nanna forstod at glæde andre, hun var hjælpsom og god mod sine Spejderkammerater, derfor er det med Sorg, vi mindes lille Nanna, men ogsaa med stor Taknemmelighed, fordi vi fik Lov til at lære hende at kende.

Ære være Nannas Minde.

III Esbjerg Trop har haft den Sorg at miste en af sine Spejdere, Eva Jensen, som døde den 3. Juli paa sin 14-Aars Fødselsdag.

Eva havde glædet sig meget til at komme med i Korpslejren, men fik Blindtarmsbetændelse og senere Lungebetændelse.

Med Eva døde en af de smaa Piger, man synes, der er for faa af i Tiden — altid smittende glad, men med Tanke for andre, paapasselig og samvittighedsfuld, glad for sin Skole og sin Musik og yderst interesseret i Spejderlivet, som hun havde deltaget i fra lille Blaamejse.

Evas Patruljekammerater gik Æresvagt ved hendes Baare paa den sidste Vej, og Spejderfanen blev sænket over hendes Kiste.

Ære være Evas Minde!

DEPOTET MELDER:

Hatte:

Der er kommet et lille Parti Hatte, kun i Størr. 55-56, Pris 16,00 Kr. De Hatte, vi endnu har i Ordre, bliver ekspederet, saa snart de bestilte Størrelser hjemkommer.

Bælter:

Vi har faaet ca. 150 Bælter. Men da vi ligger inde med ca. 600 Bestillinger, og mange maaske har anskaffet sig et i Mellemtiden, bliver alle Ordre paa Bælter annulleret. Nye Bestillinger modtages, saalænge Lageret rækker.

Hatte og Bælter tages ikke mere i Ordre.

Korpsnyt

Til alle Abonnenter paa Førerbladet

Redaktøren lovede i sidste Blad, at der skulde komme et Førerblad i September. Men hun har overvurderet sin Tid og sine Kræfter, — Bladet kan ikke blive færdigt til Udsendelse førend til Oktober. Redaktøren haaber paa stor Overbærenhed fra alle Bladets Læsere.

For at bøde lidt paa Førerbladets Forsinkelse er „Korpsnyt“ i dette Blad udvidet.

Paa Korpskontoret

sker der en stor Omvæltning fra 1. Oktober. Ikke alene flytter vi ind i et større Værelse, — som dog stadig ligger i Læssøegade 199, — men der sker ogsaa andre Forandringer.

Korpssekretær *Bodil Amtsbiller* (Bo) vil i det kommende Aar virke som Rejsesekretær. Vi vil savne hende her paa Kontoret, men til Gengæld kan I glæde jer til at faa hendes Besøg ude omkring i Divisionerne. Vi takker Bo, fordi hun vil paatage sig dette Hverv, og ønsker hende velkommen til dette specielle Arbejde, som uden Tvivl vil blive til stor Hjælp for os allesammen.

Som Sekretær paa Kontoret fortsætter *Anna Møller*, og fra 1. Oktober kommer Tropsfører *Lillian Schnedler* fra Silkeborg som ny Sekretær. Der er vist mange, som husker den fornøjelige og flittige „Lil“ som „Transporttrille“ og Altmuligmand i mange Færnolejre, — vi venter, at hun bringer al sin Energi med sig, naar hun nu skal begynde her paa Kontoret, og ønsker hende velkommen i Korpsarbejdet.

Paa Korpskontoret i København har Tropsfører *Edith Krag-Møller*, Lyngby, den 15. August afsluttet sit 1 Aars Arbejde som Korpssekretær. Vi siger Ditte Tak for hendes villige Arbejde for Korpset i denne Tid.

Specielt for Førerne!!!

Rejsesekretæren: Bo's Besøg er allerede lovet til Tjele og de nordjyske Divisioner i Oktober Maaned, og vi hører gerne, om andre Divisioner har Planer om større Førersammenkomster og Træninger, hvor Bo's Besøg kunde ønskes. Henvendelser om Rejsesekretærens Besøg i Troppe bedes gennem Divisionen sendt til Korpskontoret i Odense, og jo tidligere vi ved Besked om Divisionernes Ønsker m. H. t. Tidspunkt o. s. v., jo større Chance er der for, at Bo's Rejseplan kan lægges, saa den imødekommer disse Ønsker.

Patruljeførertræninger

Er der nogle Divisioner, der arrangerer Patruljeførertræninger i *Efteraarsferien*? Var det ikke klogt at udnytte den gode Skoleferie? Hvis Korpskontoret i god Tid faar Meddelelse derom, vil *Korpssekretærene* gerne være behjælpelige med saadanne Træninger.

Førertræninger

Selv om vi knapt nok har sundet os oven paa Korpslejren endnu, vil vi alligevel af Hensyn til Føernes Planlæggelse af det kommende Aars Arbejde allerede nu henvende Opmærksomheden paa, hvad der kan ventes arrangeret af Førerlejre etc. i 1947.

Der bliver: *Tropsførertræning* i Paasken,

Trops- og Blaamejseførertræninger til Sommer, og sidst, men ikke mindst, *Treklovertræning*, — rimeligvis i Begyndelsen af August.

Giv Agt alle I, der drømmer om at opnaa at komme paa Trekloverhold, og læs nærmere derom i næste Førerblad!

Korpsturneringen

Førerne er sikkert interesserede i at høre nærmere om Korpsturneringen 1946. Næste Førerblad vil indeholde alle Opgaver, Dommerliste, Pointsskala o. s. v.

Stadig større Kontakt med Pigespejdere i andre Lande

I Øjeblikket befinder Divisionscheferne *Grethe Biering, Inger Ehler-Møller, Gerda Boeck og Aagot Schledermann* sig i England, hvor de i en Maaned er det engelske Pigespejderkorps' Gæster. De har besøgt Træningskursus

paa Waddow og Foxlease, været i Lejre og til meget andet, og de skriver hjem, at deres indhøstede Erfaringer er store, og at de engelske Pigespejders Gæstfrihed og Om-sorg for dem er enestaaende.

I nogle af de næste Førerblade glæder vi os til at høre saavel om deres Oplevelser som om Oplevelser fra Finland, Sverige og Norge, hvorfra forskellige af Korpsets Førere og store Spejdere er kommet tilbage, efter at have deltaget i Førertræninger og Lejre. De lader alle til at komme hjem ladet med nye Impulser og Glæde over, at Verden atter er aaben, og over at have følt Spejderbevægelsens levende Kraft til at skabe Sammenhold og Kammeratskab ogsaa ud over Landegrænserne.

Inge Ehrenskjöld, som efter Korpslejren vist kendes af alle som *Ingse*, deltager i disse Dage i den internationale Træningsuge for Førertræningsledere paa Our Chalet. — Glæd jer, næste Trekloverhold! Kender jeg Ingse ret, vil vi allesammen faa os en ekstra Stroppetur. Bliver det ikke spændende at se, hvordan hun vil omplante sine Erfaringer fra Alperne i Schweiz, saa de passer for Fænos flade Strande?

Og om nogle Dage mødes Ingse og jeg i Schweiz for at rejse sammen til Evian i Frankrig, hvor der den 2.—14. September er den store Verdenskonference, hvortil der ventes Delegerede fra Pigespejderkorpsene i alle fem Verdensdele. Konferencens Tema er „Windows open“, og Programmet er langt og indholdsrigt. Vi venter os meget af at følge de interessante Foredrag og ogsaa af Samværet med alle Lederne fra saavel Verdensorganisationen som fra alle de forskellige Korps.

Stor Hilsen til alle fra den rejseforberedende

Spejderchef.

Paa Besøg hos engelske Pigespejdere og til Julefest med Spejdere fra 12 forskellige Lande

London, Juni 1946.

Ja, saa var man altsaa saa heldig at blive sendt til London, et meget gammelt Ønske, som omsider gik i Opfyldelse.

En af mine første Tanker var naturligvis, at jeg nu atter vilde kunne mødes med de engelske Pigespejdere, som jeg lærte at kende i Ungarn Sommeren 1939. En af dem arbejder paa Girl Guides Headquarters i Buckingham Palace Road. Hende ringede jeg naturligvis til den første Dag, jeg var her, og vi aftalte, at jeg skulde spise Frokost med hende i deres Kantine. — Hun havde aabenbart fortalt om mit Komme, for saasnart jeg kom ind i Butikken (som i Parentes bemær-

ket har mange dejlige Ting, bare man havde Kuponer), blev jeg modtaget med Udbruddet: „Oh, you are the guide from Denmark,“ saa jeg følte mig mindst som selve Spejderchefen!

Jeg blev straks sendt ind til Sekretæren for den internationale Afdeling, som bød mig hjerteligt velkommen og fik mit Navn, Adresse o. lign., men jeg forklarede hende, at jeg i den første Tid ikke kunde foretage mig noget aktivt paa Grund af mit Arbejde paa Generalkonsulatet.

Endelig traf jeg saa min Ungarnsfælle, som jeg straks genkendte trods de forløbne 6 Aar. — Vi fik en dejlig Frokost i Kanten, som jeg af og til besøger i min Frokostpause, da Generalkonsulatet

ikke ligger saa langt derfra. — Det viste sig, at Joyce (min Kammerat) havde faaet en af sine Spejderkammerater til at tage fri Resten af Dagen; og denne Kammerat gik saa med mig rundt paa de forskellige Kontorer, hvor jeg skulde registreres, have Rationeringskort o. lign. Det var en stor Hjælp for mig at have hende med, da London unægtelig er lidt overvældende den første Dag.

Jeg foretog mig saa ikke noget Spejd i de næste Maaneder, men i Slutningen af November blev jeg inviteret paa week-end til Sutton Coldfield i Nærheden af Birmingham til en anden Ungarnsfælle, som har en Trop dér. — Jeg havde taget min Uniform med, og Søndag Morgen startede vi med en „Church Parade“, hvor jeg havde Lejlighed til at hilse paa Barbaras Spejdere og sige et Par Ord til dem med Hilsen fra Danmark, hvilket de var meget glade for.

Saa en af de første Dage af December fik jeg en Invitation af følgende Ordlyd: „The 1st Abbey Cadets are holding their Christmas Party on December 15th from 5.30—8.30 p. m. in the Library at Girl Guides Headquarters, entrance at 8 Palace Street. They would be delighted if you will join them.“

Jeg skrev naturligvis, at jeg meget gerne vilde komme. Jeg troede egentlig, at det var hos en almindelig Trop, men det viste sig at være en international Julefest, og følgende Lande tog Del i Festen:

Holland, Belgien, Frankrig, Luxemburg, Tyskland (tyske Jøder, som havde opholdt sig i England siden 1939), Østrig, Czekoslovakiet, Polen, Madagascar, Nigeria, Storbritannien og Danmark.

Straks uden for Indgangen mødte jeg en polsk Spejder, og inden længe var jeg i fuldt Sving med at smøre Mad sammen med en hollandsk og en fransk Spejder; det gik paa Engelsk, Fransk, Hollandsk og Dansk og var vældig gemytligt.

Efter at vi alle havde givet en lille Haandsrækning ved Forberedelsen af det spiselige, begyndte Aftenen med en lille Konkurrence, som morede os vældigt. Vi havde Kimsleg, byggede Korthuse, stablede Tændstikker op og meget andet, alt under stor Munterhed, og hvor var det ærgerligt,

naar man maatte glemme et Par Ting i Kimsleg, fordi man ikke kunde huske, hvad det hed paa Engelsk.

Efter denne „Anstrengelse“ blev der serveret The og Sandwiches i Spisestuen, og her kunde vi rigtigt sludre sammen. Jeg talte bl. a. med 2 vaskeægte sorte Pigespejdere fra Afrika, og da jeg spurgte dem, om de vidste, hvor Danmark laa, sagde de: „Ih, ja! Men der er vist skrækkeligt koldt.“ De er her i England for at studere og skal saa tilbage til Afrika; de var begge meget søde og livlige, men lidt generte.

Endvidere talte jeg med en Spejder, hvis Fader er Hollænder, Moderen norsk, hun var opvokset i Frankrig og bor nu i England, kan man forlange mere internationalt? Og hun var kun 15 Aar.

Naturligvis maatte Danmark ogsaa bidrage til Underholdningen, saa da min Tur kom, sagde jeg til dem, at jeg vilde synge en dansk Spejdersang for dem. Jeg sang „Hver Lørdag Eftermiddag“, som de var meget begejstrede for, og Hollænderne var henrykte over, at de kunde forstaa Ord som „Kaffekande“ og „Gaffel“.

Om det saa var Afrika, havde vi Optreden derfra. Den ene af de sorte Spejdere sang en Sang paa sit eget „Umba-Umba“ Sprog og dansede en Negerdans til Forsamlingens store Fryd; da hun var færdig, gav jeg hende et BRAVO af mine Lingers tulde Kratt.

Aftenen fløj af Sted, og ved 21-Tiden sluttede vi af med T'apto. Det var en enestaaende Oplevelse at være sammen med saa mange forskellige Nationer igen, og jeg følte endnu en Gang, hvor meget Spejderbevægelsen betyder, og at man som Spejder har Venner over hele Verden.

Da Thinkingday nærmede sig, fik jeg en Mængde Optordringer til at komme og fortælle om Danmark og danske Pigespejdere. Desværre kunde jeg langtfra overkomme dem alle, men jeg begyndte lidt før Thinkingday og blev ved lidt efter Thinkingday og naaede paa den Maade en 4—5 forskellige Steder. De fleste Steder var i Londons Forstæder, en enkelt Gang i Sutton Coldfield. Her var jeg endog saa heldig at træffe en G. I. S., som var hjemme paa Orlov fra Tyskland, og det var meget interessant at høre hende fortælle om sit Arbejde blandt Flygtningene. — Jeg kan kun sige, at de engelske Spejdere alle

Vegne viste stor Interesse for, hvad jeg fortalte dem om Danmark og danske Spejdere, og det glædede mig naturligvis. Et Par Steder forsøgte jeg at lære dem „Jeg gik mig ud om Kvælden“ paa Dansk, det foregik under stor Munterhed, og naturligvis syntes alle, at Dansk var et højt besynderligt Sprog med mange mærkelige Lyde. Til Gengæld fik jeg lært en hel Del engelske Sange de forskellige Steder.

Jeg har ogsaa flere Gange været til almindelige Tropsmøder hos en Trop, der har Lokale ikke saa langt fra min Bopæl. Troppene herovre arbejder ikke helt som vore; hele Troppen har Møde en Gang om Ugen, og saa har hver Patrulje et lille Stykke Tid i deres „Patruljehjørner“. Patruljerne holder aldrig Møder alene.

Kort efter Paaske var jeg til Spejderfest i Sutton Coldfield. Denne Aften var Afslutningen paa en hel „Spejderuge“, hvori alle Spejderkorpsene havde deltaget. — Der var Underholdning af forskellig Art, baade af Piger og Dreng, og Aftenen sluttede med, at en Mængde Faner blev ført ind, mens der blev sendt Hilsener til Spejdere i alle Lande. Da alle Fanerne var paa Plads, overbragte jeg de danske Spejders Tak for Hilsenen, og jeg lovede at bringe denne Hilsen videre, hvad jeg gør her. Lige inden jeg gik hjem, havde jeg Lejlighed til at hilse paa en Ulvefører fra Jamaica, han gør for Tiden Tjeneste i R.A.F.

I Pinsen skulde jeg have været i Førerlejr i Warwickshire; desværre blev jeg forhindret i at deltage, men forhaabentlig faar jeg Chansen en anden Gang.

Hvor vilde jeg ønske, at jeg skulde med i Korpslejren i Aar, men man kan jo som bekendt ikke faa alt, saa jeg nøjes med at sende mine allerbedste Ønsker om en rigtig vellykket Lejr og godt Vejr.

Til Slut vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sende en speciel Hilsen til alle, der kender mig; jeg kan jo desværre ikke naa at skrive til alle dem, jeg gerne vilde sende en Hilsen herovre fra.

Aase Liljefalk.

Det Danske Pigespejderkorps' Korpsturnering 1946

	Nr.	1	779	Points
3. Odense	—	2	742,5	—
Slagelse	—	3	693	—
1. Lyngby	—	4	671,5	—
2. Viborg	—	5	661	—
Maribo	—	6	659	—
Skørping	—	7	658,5	—
3. Thisted	—	7	658,5	—
7. Aalborg	—	9	655,5	—
Brønshøj	—	10	645,5	—
Helsingør	—	11	640,5	—
Holte	—	12	639	—
Øregaard	—	13	638,5	—
Sonderbro (Kbh.)	—	14	638	—
Meiserne (Kbh.)	—	15	637,5	—
Ringsted	—	16	635,5	—
3. Silkeborg	—	17	631	—
1. Aabenraa	—	18	630	—
Vejle	—	19	628,5	—
Horsens	—	20	618,5	—
Struer	—	21	614,5	—
Rødning	—	22	611	—
7. Aarhus	—	23	610	—
Saxkøbing	—	24	604,5	—
Bornholm	—	25	602	—
2. Randers	—	26	601	—
Sønderborg	—	27	594,5	—
4. Aarhus	—	28	586	—
Svendborg	—	29	582	—
Svappavara (Kbh.) ...	—	30	581	—
1. Odense	—	31	580,5	—
Skanderborg	—	32	561,5	—
Hillerød	—	33	559	—
Absalon (Kbh.)	—	34	556,5	—
Ringe	—	35	553,5	—
2. København	—	35	553,5	—
Næstved	—	37	545,5	—
3. Esbjerg	—	38	545	—
1. Grenaa	—	39	536,5	—
Hornslet	—	40	534	—
Koge	—	41	525,5	—
Jeanne d'Arc (Kbh.)...	—	42	525	—
St. Blicher (Herning)...	—	43	521,5	—
Lemvig	—	44	515	—
Kolding B	—	45	513	—
Ølgod	—	46	501,5	—
Taastrup	—	47	454	—
2. Hjørring	—	48	390,5	—
Tønder	—			

	Sonderbro (Kbh.)	Il Vlborg	Maribo	7. Aalborg	Ringe	Saxkjøbing	1. Lyngby	1. Aabenraa	Kolding B	Birgitte Gjøe (Hillerød)	3. Silkeborg	Sonderborg	Tønder	Køge	2. København	2. Hjørring	St. Blicher (Herning)	Jeanne d'Arc (Kbh.)	3. Odense	Meiserne (Kbh.)	Ringsted	Lemvig	Bronshøj	4. Aarhus
Hold	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Telte	50	65	86	65	74	76	84	71	69	80	86	90	46	70	72	78	62	54	108	81	82	77	85	90
Køkkenplads	49	51	49	35	44	55	55	44	37	47	55	48	33	42	46	39	35	42	67	62	51	35	56	46
Lejrplads	78	66	58	70	65	75	68	63	59	58	61	52	26	63	49	52	46	64	56	49	57	49	45	45
Madlavning	88	91 ^{1/2}	107 ^{1/2}	94 ^{1/2}	90 ^{1/2}	85	94 ^{1/2}	83	79	67	77 ^{1/2}	74 ^{1/2}	84	97 ^{1/2}	70	84	60 ^{1/2}	72 ^{1/2}	113	86 ^{1/2}	106 ^{1/2}	91 ^{1/2}	91	90 ^{1/2}
Stander	0	16 ^{1/2}	11	18 ^{1/2}	13	14 ^{1/2}	11 ^{1/2}	14 ^{1/2}	8 ^{1/2}	7	17 ^{1/2}	17	6	11 ^{1/2}	9 ^{1/2}	4 ^{1/2}	16 ^{1/2}	7	19	10	17	7	14 ^{1/2}	10 ^{1/2}
Bardun	25	12	20 ^{1/2}	21 ^{1/2}	12 ^{1/2}	13 ^{1/2}	14 ^{1/2}	21 ^{1/2}	20	20	21	9 ^{1/2}	21 ^{1/2}	18 ^{1/2}	21 ^{1/2}	18	14 ^{1/2}	19 ^{1/2}	21 ^{1/2}	21 ^{1/2}	22	22 ^{1/2}	23	21
Bundne Opgaver	81 ^{1/2}	84 ^{1/2}	71	66	62 ^{1/2}	54	78 ^{1/2}	72	61	75 ^{1/2}	85 ^{1/2}	79	39	45 ^{1/2}	67 ^{1/2}	52	71 ^{1/2}	61 ^{1/2}	86 ^{1/2}	84	76	52	86	74 ^{1/2}
Hike	213	212	211	222	187	201	202	211	185 ^{1/2}	207	219	224	140	188	220	128 ^{1/2}	212	205	217	215	204	173 ^{1/2}	215	217
Frie Opgaver	56	76	47	71	8	38	85	53	7		15	7					7	93	33	22	14	40		
Ukorrekte Tilmeldelser m.m.	640 ^{1/2} ÷2	674 ^{1/2} ÷3	661	663 ^{1/2} ÷5	556 ^{1/2} ÷2	612	693	633	526 ÷2	561 ^{1/2} ÷2	637 ^{1/2} ÷2	601	395 ^{1/2} ÷5	536 ÷2	555 ^{1/2} ÷2	456 ÷2	525	525 ^{1/2} ÷2	781	642	637 ^{1/2} ÷4	521 ^{1/2}	655 ^{1/2}	594 ^{1/2}
	638 ^{1/2}	671 ^{1/2}	661	658 ^{1/2}	556 ^{1/2}	610	693	631	515	561 ^{1/2}	635 ^{1/2}	601	390 ^{1/2}	534	553 ^{1/2}	454	525	525 ^{1/2}	779	638	637 ^{1/2}	521 ^{1/2}	655 ^{1/2}	594 ^{1/2}

	Horsens	Svendborg	1. Grenaa	Holte	Skørping	Taastrup	Helsingør	2. Randers	3. Esbjerg	Absalon (Kbh.)	1. Odense	Børnholm	3. Thisted	Struer	Slagelse	Næstved	Ølgod	Øregaard	7. Aarhus	Redding	Vildgæsene fra Svappavara	Vejle	Skanderborg	Hørsløt
Hold	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
Telte	86	65	81	70	79	56	86	76	76	64	88	70	92	54	100	78	66	85	83	71	67	80	71	46
Køkkenplads	50	45	53	43	44	43	53	40	36	38	55	40	59	39	45	51	47	44	38	38	51	50	44	40
Lejrplads	57	44	54	42	68	38	52	56	59	45	52	64	71	67	70	45	41	64	64	52	65	46	43	63
Madlavning	93 ^{1/2}	85 ^{1/2}	72 ^{1/2}	87 ^{1/2}	99	100	83 ^{1/2}	69 ^{1/2}	75	72 ^{1/2}	86 ^{1/2}	90 ^{1/2}	98 ^{1/2}	87	100	90 ^{1/2}	87 ^{1/2}	103	96	94	72 ^{1/2}	77 ^{1/2}	85 ^{1/2}	75
Stander	15 ^{1/2}	13 ^{1/2}	5 ^{1/2}	19	17	9	10 ^{1/2}	15	9	9 ^{1/2}	8 ^{1/2}	18	12	9	14 ^{1/2}	8 ^{1/2}	12 ^{1/2}	4	16	18 ^{1/2}	12 ^{1/2}	20	15	9 ^{1/2}
Bardun	24	14 ^{1/2}	23 ^{1/2}	19 ^{1/2}	23	21	20	5	11	15	5	22	16 ^{1/2}	18	23 ^{1/2}	15 ^{1/2}	18 ^{1/2}	16	17	8	12 ^{1/2}	20	19	13 ^{1/2}
Bundne Opgaver	66 ^{1/2}	60 ^{1/2}	48 ^{1/2}	88 ^{1/2}	68	42 ^{1/2}	79 ^{1/2}	74 ^{1/2}	62 ^{1/2}	76	61	77	74 ^{1/2}	86 ^{1/2}	80 ^{1/2}	81	60	82	65	71	60 ^{1/2}	76 ^{1/2}	78	69
Hike	216	211	203	220	221	192	215	207	195	205	200	204	217	210	218	194	162 ^{1/2}	199	216	203	215	211	219	197 ^{1/2}
Frie Opgaver	22	47	6	53	41		46	59	22	34	25	19	18	48	91		18	46	21	61	26	54	13	23
Ukorrekte Tilmeldelser m.m.	630 ^{1/2} ÷2	586	547	642 ^{1/2} ÷2	660 ÷2	501 ^{1/2}	645 ^{1/2}	602	545 ^{1/2}	559	581	604 ^{1/2}	658 ^{1/2}	618 ^{1/2}	742 ^{1/2} ÷10	563 ^{1/2}	513	643	616	616 ^{1/2} ÷4	582	635	587 ^{1/2} ÷5	536 ^{1/2} ÷7
	628 ^{1/2}	586	545	640 ^{1/2}	659	501 ^{1/2}	645 ^{1/2}	602	545 ^{1/2}	559	581	604 ^{1/2}	658 ^{1/2}	618 ^{1/2}	742 ^{1/2}	553 ^{1/2}	513	639	611	614 ^{1/2}	582	630	580 ^{1/2}	536 ^{1/2}

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Nu er Ferien forbi,
saare ubejligt.
Tinka — fuld af Energi —
synes, det er dejligt.

Allerførst hun hentet har
alt, hvad hun skal bruge.
Derpaa selv hun gør sig klar,
nu skal hun skam muge.

Derfor Flaskens Indhold straks
hun i Spanden gyder;
du, som er en Smule vaks,
ved, hvad det betyder.

Her paa Knæ hun skurer godt
imellem Kost og Spand.
Gulvet bliver ekstra flot
med rigtig Sodavand.

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maaneden for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

De sidste Nyheder

og Nyhederne fra Lejren

Spejderknapper m. Emblem pr. Stk. 0,10
Splitter til Knapperne — — 0,02

Lejrens Sangbog
med de mange gode Sange 0,40

Trekløver i Bronze, 3 cm høj,
smuk paa Væg og Dør 3,50

Broncerelief af B. P., 65 cm høj 3,00

»Akelapatruljen«

af Annesofie Hermann, illustreret af Thora Lund,
udkommer i September

PIGESPEJDERDEPOTET

LUND SGAD E 6 - KØB ENHAVN Ø

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302
„PIGESPEJDERNE“ kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar
EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 19. September 1946